ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Β'. Περίοδος Β' Ἀριθ. (173)—1

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 6 Ἰανουαρίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΡΕΙΘΡΑ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ

Σήμερον ἐπέτειον τῆς μεγάλης τῶν Θεοφανείων ἑορτῆς ἡ «Ἀλήθεια» λογίζεται εὐτυχὴς κοσμοῦσα τὰς πρώτας αὐτῆς στήλας μὲ ἐξόχου θρησκευτικῆς γοητείας καὶ κάλλους εἰκόνα, τῆς τελέσεως τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων εἰς αὐτὰ τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδέχθη τὸ βάπτισμα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ δημοσιευομένη εἰκών, πλὴν τῆς ἀπαραμίλλου σκηνογραφίας τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου τελετῆς, ἡ ὁποία δὲν δύναται ἢ νὰ συγκινήσῃ πάντα ἀληθῆ χριστιανόν, ἔχει ἀκόμη καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν ὅτι φέρει ἰδιόγραφον τὴν μνείαν τοῦ γεγονότος καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ χοροστατήσαντος πρὸ δεκαετίας εἰς τὴν τελετὴν Σεβ. ἀρχιεπισκόπου τότε Φιλαδελφείας καὶ σήμερον Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίου Φωτίου. Τὴν φωτογραφίαν ταύτην αὐταῖς λέξεσιν, ἀληθῶς πολύτιμον ἐνθύμιον, ἐδώρησεν ὁ Σεβασμιώτατος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὸν κ. Γ. Φιλάρετον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ὀφείλει ἡ «Ἀλήθεια» τὴν εἰς τὰς στήλας ταύτας δημοσίευσίν της.

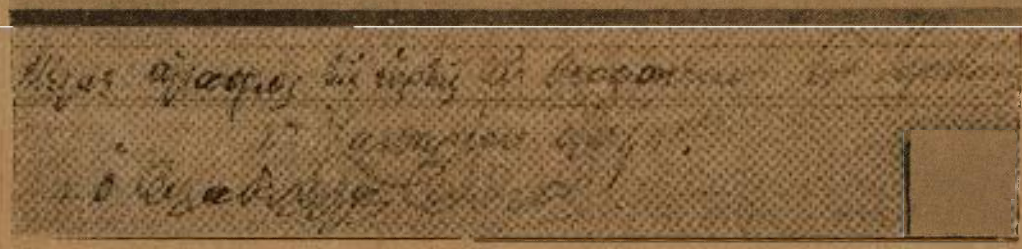

Αἱ ἐν Ἰορδάνῃ ἑορταὶ τῶν Θεοφανείων τελοῦνται κατ' ἔτος μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας. Ὁ ἁγιασμὸς τῶν ὑδάτων γίνεται εἰς τὴν ἐν τῇ θέσει **Χατζήδικα** *ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου πλησίον τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Τῇ προτεραίᾳ κατέρχεται ἐξ Ἱεροσολύμων ἡ ἐπίσημος πρεσβεία τῶν Πατριαρχείων τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου. Κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Θεοφανείων τῷ 1898, ἣν παριστᾷ ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Φιλαδελφείας Φώτιος (νῦν Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας). Ἡ λειτουργία δὲ ἐτελέσθη οὐχὶ ὑπὸ σκηνὴν παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ὡς ἐγίνετο πρίν, ἀλλ' ἐπὶ μικροῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ τότε εἶχεν ἀγοράσει ἡ ἁγιοταφικὴ ἀδελφότης διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου συγκοινωνίαν· τὸ πλοῖον εἶχεν προσορμισθῆ πλησίον τῆς ὄχθης, γεμάτης καλαμώνων. Ἀραβόφωνοι παῖδες φαίνονται ἐκεῖ βυθισμένοι μέχρις γονάτων εἰς τὸ ρεῖθρον τοῦ Ἰορδάνου ἀναμένοντες τὴν καταβύθισιν τοῦ Σταυροῦ, τὸν ὁποῖον ριπτόμενον εἰς τὸν Ἰορδάνην κολυμβηταὶ Ἀραβόφωνοι ἀνευρίσκουσι καὶ προσάγουσιν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον παρ' οὗ λαμβάνουσι δῶρον τι, συνήθως χρηματικόν. Ὁ τότε Φιλαδελφείας Φώτιος διακρίνεται κύπτων ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ εἰς χεῖρας ὁ ἱερεύς. Ἐπὶ τοῦ πλοίου πλὴν τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κλήρου εἶνε καὶ ρῶσσοι μοναχοὶ ἀσκεπεῖς. Καὶ εἰς μὲν τὸν ἱστὸν ὑψοῦται ἡ Σημαία τοῦ Παναγίου Τάφου, ὄπισθεν δὲ εἰς τὴν πρύμνην φαίνεται ἡ τουρκική. Παρὰ τὸν σταυροφόρον ἕλληνα μοναχὸν φαίνεται ὁ καβάσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου. Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰορδάνου εἶνε συσσωρευμένοι κατὰ τὴν τελετὴν χιλιάδες προσκυνητῶν, ἐξ ὧν πολλοὶ ρῶσσοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν συνήθειαν ἅμα βυθίζεται ὁ Σταυρὸς νὰ πέφτουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ποταμὸν φυροῦντες μακρὸν ὑποκάμισον τὸ ὁποῖον κρατοῦν κατόπιν ὡς ἱερὰν ἀνάμνησιν. Ὅλοι δὲ οἱ προσκυνηταὶ μετὰ τὴν τελετὴν ἀπέρχονται ἀποκομίζοντες καὶ ἀπὸ ἓν καλάμιον ἐκ τῶν πυκνῶν καλαμώνων τοῦ Ἰορδάνου.*

ΣΟΦΑΙ ΡΗΣΕΙΣ

Εὐδαιμονοῦσιν αἱ πόλεις ἐὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.

—

Ἀγαθὸς Βασιλεὺς σκοπεῖ, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἕξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται.

—

Ὥσπερ τὸ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω καὶ κράτος μὴ οὔσης δικαιοσύνης οὐχ ἵσταται.

—

Τὸν Ἄρχοντα τριῶν δεῖ μεμνῆσθαι ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει, ὅτι κατὰ νόμον ἄρχει, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.

Καλ.χας

ΤΕΛΕΤΗ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

(Baisemain)

Ἡ χειραψία, τὸ χειροφίλημα, ὁ ἀσπασμὸς εἶναι κοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης, ἐκτιμήσεως ἢ σεβασμοῦ.

Ἀλλ' **ἐπίσημος τελετὴ** πρὸς τοῦτο, *ἀλλ'* **ὑποχρεωτικὸν χειροφίλημα** ὡς ὑπηρεσία *ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους, εἶναι ἀπηχήσεις μεσαιωνικαὶ καὶ παραφωνίαι πολιτειακαὶ εἰς κράτη φιλελεύθερα. Εἶναι βεβιασμέναι ψευδεπιδείξεις καὶ ἀνάρμοστοι, ἀρχομένου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁμοιάζουσι σχήματι ὀξυμώρῳ, τελούμεναι ἤδη, ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας δὲν ἐτόλμησε νὰ διατάξῃ οὐδὲ τὴν τελετὴν τῆς στέψεώς του.*

Ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν φεούδων κατ' ἀπομίμησιν τοῦ χειροφιλήματος τῶν καθολικῶν ἱερέων, ὁσάκις ἀνανεοῦτο ἡ σύμβασις τῶν καλλιεργούντων αὐτά, ὁ ὑποτελὴς ἠσπάζετο τὴν χεῖρα τοῦ πυργοδεσπότου εἰς ἔνδειξιν ὑποταγῆς καὶ ὑπακοῆς, προσφέρων συγχρόνως καὶ δῶρόν τι. Ἐκεῖθεν εἰσήχθη εἰς τὴν αὐλὴν τῶν ἄλλοτε παντοδυνάμων σουλτάνων κατὰ τὴν παρουσίασιν τῶν πρέσβεων.

Ἀπὸ τῆς δόλοφονίας ὅμως τοῦ Ἀμουράτ Α' οἱ πρέσβεις ἠσπάζοντο μόνον τὴν ἄκραν τοῦ σουλτανικοῦ ἐνδύματος! Ἤδη ἡ τελετὴ τοῦ χειροφιλήματος (baisemain) τῆς αὐτοκρατείρας γίγνεται ἐν τῇ δεσποτικῇ Ρωσσίᾳ.

Ἀλλ' ὁποίαν δύνανται νὰ ἔχωσι δικαιολογίαν τὰ τοιαῦτα ἐν Ἑλλάδι; Οὐδεμίαν. Εἰς οὐδένα θεσμόν, εἰς οὐδεμίαν ἐθνικὴν παράδοσιν στηρίζονται. Ὅθεν εὐλόγως ἀπὸ πολλοῦ ἤρξατο ἐν τῇ ἐκτελέσει ἐξατμιζομένη τελετή, ἥτις ἀντίκειται εἰς τὰ παρ' ἡμῖν ἤθη.

Τοῦτο ὅμως σφόδρα ἀπήρεσε εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδα τῆς αὐλῆς, ἥτις μετὰ πολλῆς αὐθαδείας ἔγραψε (τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1907) ὅτι αἱ Ἀτθίδες, ἀπὸ τὸ χειροφίλημα «ἀπέχουσαι, δεικνύουν μόνον **ἔλλειψιν ἀνατροφῆς** *(!!)* **κονδροειδῆ ἀνείλησιν ὑποχρεώσεων...»** *(!;) Λαύρως δ' ἐπιτιθεμένη κατὰ τῶν ἐκ τοῦ χειροφιλήματος ἀπουσιαζόντων ἀξιωματικῶν, ἐρωτᾷ μετὰ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως:*

«Ποῦ ἦσαν οἱ ὑπεροκτακόσιοι ἀξιωμα»τικοὶ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν, οἱ ἐπιδει»κνύοντες καθ' ἑκάστην τὴν παρουσίαν των »εἰς τὰ κέντρα καὶ τὰ ἀπόκεντρα τῶν Ἀ»θηνῶν;»

Ἀπαντῶσα ἡ ἰδία εἰς τὴν ἐρώτησιν, θεωρεῖ ταῦτα: (Ἄκουσον! Ἄκουσον!) «σύμπτωμα ἐλλείψεως παντὸς πνεύματος πειθαρχίας καὶ στρατιωτικῆς συνοχῆς!» Προσκαλεῖ ἐν τέλει τὸν διάδοχον ὡς γενικὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ νὰ τιμωρήσῃ τὰ τοιαῦτα βαρύτατα παραπτώματα χάριν... τῆς πειθαρχίας... Ὦ Ζεῦ καὶ Ἀθηνᾶ καὶ πάντες οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου!!

Ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβω κατὰ λέξιν τὰς μωρίας τῆς αὐλικῆς ἐφημερίδος, ὅπως ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ πλειόνων καὶ προκαλέσωσι τὰ μειδιάματα τοῦ οἴκτου τοιαῦτα μεσαιωνικὰ μαθήματα τῆς τοὺς πάντας διδασκούσης ἤθη καὶ τρόπους σοοβαρᾶς ἐφημερίδος.

Τὸ ἐκούσιον χειροφίλημα εἶναι νοητὸν ὡς ἁπλῆ ἐθιμοτυπία ἢ καὶ ὡς ἔνδειξις ἐκτιμήσεως, ἀγάπης, σεβασμοῦ πρὸς οἱονδήποτε ἄνδρα, πολλῷ μᾶλλον πρὸς γυναῖκα καὶ ἔτι πλέον πρὸς βασίλισσαν. Ἀλλὰ καθιέρωσις ἐπισήμου τελετῆς χάριν ὑποχρεωτικοῦ χειροφιλήματος ὡς ὑπηρεσία, διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ὁποίας ζητοῦνται καὶ πειθαρχικαὶ καταδιώξεις κατὰ τῶν ἀπαρεσκομένων εἰς τοιούτους μεσαιωνικοὺς ἢ καὶ βυζαντιακοὺς πιθηκισμούς, ἀνάρμοστος μοὶ φαίνεται καὶ δὴ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Περικλέους, ἐξ ἧς πρὸ δεκαετηρίδων ἔτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐξεδίωξαν τοὺς πασσάδες.

Ὑποθέτω ὅτι ἡ τοιαύτη τελετή, κατὰ κακὴν συνήθειαν καθιερωθεῖσα καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, δὲν θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστος οὐδὲ διὰ τὴν βασίλισσαν.

Ἐάν, ἀντὶ κωφαλάλων συμβούλων τοῦ στέμματος, κατανεύοντων δίκην νευροσπάστων ἐν πᾶσι, ὑπῆρχον ἀληθεῖς ἐντολοδόχοι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας θεματοφύλακες, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω, ὅτι ἤθελον συμβουλεύσῃ τὴν κατάργησιν τῆς μεσαιωνικῆς ταύτης τελετῆς. Οὕτως ἤθελον ἀπαλλάξῃ τὴν βασίλισσαν ἀσκόπου ἐνοχλήσεως, τὰς κυρίας ἐκ τοῦ μαρτυρίου νὰ μεταβαίνωσιν ἔξωμοι ὑπὸ δριμύτατον ψῦχος εἰς τὸ χειροφίλημα, τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς πιθηκικὰς ψευδεπιδείξεις πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων. Ἀληθῶς αὗται δίδουσιν ὕλην εἰς τοὺς αὐλοκόλακας, ὅπως καίωσι θυμιάματα ψευδοῦς ἀφοσιώσεως, ὅμοια τῷ περιφήμῳ ἄρθρῳ τῆς ἐν Ἀθήναις αὐλικῆς ἐφημερίδος, ἥτις προσεποιήθη ὀργήν, διότι δὲν εἶδε τοὺς ὑπεροκτακοσίους ἀξιωματικοὺς ἐπιδεικτικῶς παρελαύνοντας πρὸ τῆς βασιλίσσης, ὅπως φιλήσωσι τὴν χεῖρα αὐτῆς χάριν... τῆς πειθαρχίας!...

Οὐδαμῶς ἐπιτρέπεταί μοι ν' ἀμφιβάλω, ὅτι τηλικαύτας μωρὰς κολακείας πρῶτος πάντων ἀποδοκιμάζει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὃν πρὸ δεκαπενταετίας ἤκουσα νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εὐαρέστως, ὅτι οἱ ἐν Γαλλίᾳ καλοῦσιν αὐτὸν δημοκρατικὸν βασιλέα.

Τῶν αὐλοκολάκων ἀντιδρώντων, τῶν δὲ κωφαλάλων συμβούλων σιγώντων, ὁ δημοκρατικὸς βασιλεὺς δύναται, νομίζω, νὰ διατάξῃ τὴν κατάργησιν τῆς ἐν Ἀθήναις τελετῆς τοῦ χειροφιλήματος.

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ΕΙΣ ΤΟ Β'. ΕΤΟΣ

Εἰσερχομένη εἰς τὸ Βον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της ἡ «Ἀλήθεια» ἡ πρώτη ἑβδομαδιαία εἰκονογραφημένη ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις, αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἱκανοποιημένην διὰ τὸ διαθετὸν διάστημα. Ἱκανοποιημένη ὑπὸ ὑποκειμενικὴν ἔποψιν, ἅτε δυνηθεῖσα παρ' ὅλας τὰς ποικίλας καὶ μεγάλας δυσχερείας τὰς ὁποίας τοιοῦτον περιοδικὸν ἦτο ἐπόμενον νὰ συναντήσῃ παρ' ἡμῖν, νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὸ πρόγραμμά της τοῦ διδάσκειν καὶ τέρπειν ἀκολουθοῦσα ἐν ταυτῷ παρὰ πόδας τὴν ἐξέλιξιν πᾶσαν τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ τ' ἀξιολογώτερα παγκόσμια γεγονότα, διά τε τῆς περιγραφῆς καὶ τῆς εἰκονογραφημένης αὐτῶν παραστάσεως.

Ἐπὶ τρία μάλιστα τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου σημεῖα τὰ φέτος ἐπισυμβάντα, ἡ ἡμετέρα «Ἀλήθεια» ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐφημερίδα εἰκονογραφημένην ἢ ἡμερησίαν, κατέκτησε τῇ ὁμολογίᾳ πάντων, τὸ ρεκόρ τῆς ἐνημερότητος καὶ εὐσυνειδήτως πλουσίας ἀπεικονίσεως αὐτῶν διὰ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἀκόμη εἰκονογραφημένων φύλλων· ἐννοοῦμεν τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τὰς Στρατιωτικὰς Ἀσκήσεις καὶ τὰ τρία φύλλα τῶν πριγκηπικῶν γάμων. Ἀλλὰ καὶ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας μοναδικῶς καὶ ἐπαξίως ἀναπαρέστησαν αἱ εἰκονογραφίαι τῆς «Ἀληθείας» καθὼς καὶ δύο ἐθνικὰ γεγονότα ἅτινα διαφοροτρόπως συνεκίνησαν τὸ Πανελλήνιον· τὴν ἐν ἐλευθέρᾳ ἑλληνικῇ χώρᾳ ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἀγχιάλου ὡς σύμβολον τῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀφθίτου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τὴν καταστροφὴν φεῦ! τοῦ ἑλληνικωτάτου Ρακόβου. Καὶ τοῦ τελευταίου γεγονότος τὴν πιστὴν ἀπεικόνισιν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» καὶ τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἡμῶν κατορθώματος ἀνεγνώρισε καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ ἔλαβε ἑκαντοντάδας φύλλων ἐκ τοῦ εἰκονογραφημένου ἀριθμοῦ μας, προσέτι δὲ ἀνεδημοσιεύθησαν αἱ εἰκόνες μας εἰς τὸ ἡμιεπίσημον καὶ Γαλλιστὶ ἐκδιδόμενον «Δελτίον τῆς Ἀνατολῆς» καὶ ἡ θρηνώδης παράστασις διεδόθη οὕτως καὶ ἐν Εὐρώπῃ πρὸς ἐποικοδόμησιν τῶν φίλων τῆς ἡμέρου φυλῆς τῶν Βουλγάρων!

Καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς βλάβην τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῆς «Ἀληθείας» εἰς αὐστηρὸν ἀλλὰ καὶ δίκαιον καὶ ἀνεξάρτητον ἔλεγχον τῶν κοινῶν, εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς Συναλλαγῆς, εἰς ἀφωσιωμένον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς μεταρρυθμίσεων δι' ὧν ἐφαρμοζομένων ἤθελεν ἀρχίσει ἡ ποθητὴ βελτίωσις τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων.

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τούτου τοῦ λόγου ἐγενόμεθα ἐπιτραπήτω ἡμῖν καὶ ἡ ἔκφρασις μικρᾶς ἱκανοποιήσεως—ὄχι ἄλλως τε προσωπικῆς ἀλλ' ἀναφερομένης καὶ ταύτης εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα τῆς ἐφημερίδος μας—ἐπὶ τῇ πανηγυρικῇ ἀθωώσει τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ ὑπὸ τῶν ἐνόρκων Χαλκίδος ἐν τῇ περὶ ἐξυβρίσεως (!) δίκην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βοκοτοπούλου. Οἱ ἔνορκοι τῆς Χαλκίδος ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ τύπος δὲν καθυβρίζει χαρακτηρίζων ὡς φατριαστικὸν τὸν πολιτικὸν βίον δημοσίου ὑπαλλήλου ὅταν ὁ βίος οὗτος ὁ πολιτικὸς φέρει τοῦ τοιούτου τὰς ἀποδείξεις.

Ἀλλ' ἱκανοποιημένη καὶ ὑπερήφανος, αἰσθάνεται προσέτι ἡ «Ἀλήθεια» διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐνθάρρυνσιν ἣν τὸ ἔργον της ἐνέπνευσε εἰς τὸ Πανελλήνιον, τὸ γνωρίζον νὰ ἀμοίβῃ τὰς σοβαρὰς, ὠφελίμους καὶ ἐθνικὰς ἐργασίας. Ὄντως παρ' ὅλον τὸ εὐτράπελον μέρος τὸ ἀναγκαῖον διὰ ψυχαγωγίαν ἣν δὲν πρέπει νὰ παραλείπῃ ἓν περιοδικὸν ἢ καὶ ἡμερήσιον δημοσίευμα, ἡ «Ἀλήθεια» τὸ σπουδαιότερον αὐτῆς μέρος ἀφίνει καὶ εἰς ἀντικείμενα σοβαρότερα· οὕτως ἐκτὸς τῶν πρωτοτύπων μελετῶν ἃς ἐδημοσίευσεν ὡς τὰ Δεῖπνα καὶ Συμπόσια τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου, περὶ τῶν μονομάχων καὶ ἠθοποιῶν παρὰ Ρωμαίοις ὑπὸ τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Μ. Χατζάκου καὶ πλείστων ἄλλων πρωτοτύπων ἄρθρων καὶ μελετῶν καὶ διηγημάτων ὑπὸ ἐπιτελείου ἀριστέων αὐτῆς συνεργατῶν πρὸς οὓς ἅπαντας ἡ «Ἀλήθεια» ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της· ἐδημοσίευσε καὶ ἐξακολουθεῖ δημοσιεύουσα δύο ἐξαισίας διαλέξεις — τοῦ Μπὲρλ καὶ τοῦ Ρενὰχ—ἐχούσας τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς ἀντικείμενον, αἵτινες ἄνευ τῆς «Ἀληθείας» θὰ ἔμεναν ἄγνωστοι εἰς τὸ Πανελλήνιον.

Αἰσιοδόξως λοιπὸν προβαίνει ἡ «Ἀλήθεια» εἰς τὸ δεύτερον αὐτῆς ἔτος.

Ἡ ἀδιάλειπτος βελτίωσις ἣν ἐπεδιώξαμεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον μᾶς ἀπαλλάττει τῆς ἀνάγκης ὑποσχέσεων ὧν εἴθισται κοινῶς κατὰ τὰς ἀνεώσεις τῶν συνδρομῶν. Τὸ παρελθὸν μας — καίτοι βραχυχρόνιον — εἶνε ἡ καλητέρα ὑπόσχεσις περὶ τῆς πορείας μας εἰς τὸ μέλλον.

Εἰς δὲ τοὺς ὑποστηρίζοντας ἡμᾶς καὶ ὡς πάντας τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ συνδρομητὰς εὔχεται ἡ «Ἀλήθεια» εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ

Ὑπὸ

ΠΑΟΛΑΣ ΛΟΜΠΡΟΖΟ

[Ἡ Πάολα Λαμπρόζο εἶναι θυγάτηρ τοῦ διασήμου συγγραφέως Καίσαρος Λομπρόζου τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς ψυχιατρικῆς σχολῆς. Νεαρὰ εἰσέτι τὴν ἡλικίαν χειρίζεται ἄριστα τὸν κάλαμον ἴδια περὶ ἠθικοκοινωνικῶν θεμάτων, γράφουσα εἰς γαλλικὰ περιοδικὰ καθὼς ὁ πατήρ της, καὶ κατέχουσα ἤδη ζηλευτὴν θέσιν εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων. Τῆς γλαφυροῦ συγγραφέως πρωτότυπον ὅσον καὶ ἐπαγωγὸν ἀνάγνωσμα εἶνε τὸ πρό τινος δημοσιευθὲν εἰς τὴν γαλλικὴν «Ἐπιθεώρησιν» περὶ τῆς γυναικείας φιλαρεσκείας, οὗτινος δίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας σήμερον ὡς οἷόν τε ἐκτενῆ περίληψιν].

Ἡ ἀρχὴ τῆς φιλαρεσκείας

Ἡ φιλαρέσκεια (coquetterie) ἔχει μεγίστην δικαιολόγησιν ὅτι αὕτη πηγὴν ἔχει τὸν **ἄνδρα** ὅτι δηλαδὴ ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς γυναικὸς **ἵνα** γυνὴ ἀρεστὴ εἰς τὸν ἄνδρα, ἐπισύρει τὴν προσοχήν του καὶ τὸν σαγηνεύσει.

«Αἱ γυναῖκες μὴ ἔχουσαι πράγματι εἰς τὴν διάθεσίν των ἄλλα ἔννομα μέσα ἵνα κάμωσι τὴν κατάκτησιν τῶν ἀνδρῶν, καὶ τοὺς ἀφοσιόσουν εἰς αὐτάς, μὴ δυνηθεῖσαι ἐπὶ πολλῶν αἰώνων νὰ λογαριάσωσι εἰς ἄλλα μέσα παρὰ εἰς τὴν κοκετερίαν των, οὐδὲν παράδοξον ἐὰν αὕτη ἐριζοβόλησε βαθέως εἰς τὴν γυναικείαν ψυχήν, οὕτως ὥστε ἀπέβη ἐν αὐτῇ ὡς ἔνστικτον αὐθόρμητον ἔχων ἐν ταυτῷ συνείδησιν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἀναλυθῇ εἰς τὰς πηγάς του μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποτελέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα πρωτογενῆ καὶ θεμελιώδη χαρακτῆρα».

Καὶ τοῦτο, κατὰ τὴν Λομπρόζο ἀποδεικνύεται προσέτι εἰς τὰς παράφρονας αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ φθάσουν εἰς σημεῖον νὰ χάσουν πᾶν αἴσθημα αἰδοῦς, ἀλλ' ὄχι τὴν φιλαρέσκειαν.

Ἡ φιλαρέσκεια εἶναι προσέτι διαδιδομένη γενικῶς εἰς τὴν μεγάλην κυρίαν καὶ εἰς τὴν ταπεινὴν μοδίστα. Περὶ τούτου ἔστω παραδειγμα τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον ὅπερ ἐσχάτως ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ τόπου ὁ ὁποῖος δὲν ἠδόκισε μόνον νὰ ὀνομάσῃ τὴν ἡρωΐδα.

Ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς δυσεκατομμυριούχου ἀμερικανίδος ἡ ὁποία μέλλουσα νὰ δεχθῇ εἰς τὸ μέγαρόν της ἕνα βασιλικὸν πρίγκηπα, εἶχε διατάξῃ δύο τουαλέττες μίαν ῥόζ καὶ λευκὴν τὴν ἄλλην. Καὶ αἱ δύο ἐστοίχισαν πενῆντα χιλιάδες φράγκα. Αἱ δύο τουαλέττες τὴν παρουσίαζον διαφοροτρόπως ὡραίαν. Μὲ τὴν χρώματος **ῥόζ** ἐφαίνετο ὀνειρώδης ὡς προκλητικὴ Εὔα· ἡ **λευκὴ** τῆς ἔδιδε τὴν ἁγνὴν παράστασιν Ἀγγέλου. Ποίαν τουαλέττα νὰ ἐκλέξῃ; Ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ καὶ μὲ τὰς δύο περιβολὰς κατὰ τὴν παρουσίασιν τοῦ πρίγκηπος; Τέλος πάντων ἀπεράσισε νὰ φορέσῃ τὴν **ῥόζ** ἀλλὰ ὦ τοῦ θυμάτος! ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γεύματος ἕνας ὑπηρέτης χύνει ἐξ ἀπροσεξίας πολὺ ἐπιτυχοῦς ἐπὶ τῆς πλουσίας ῥοδίνης ἐσθῆτος τὸ περιεχόμενον ἑνὸς δοχείου μουστάρδας, καὶ ἡ κυρία ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ ν' ἀλλάξῃ φόρεμα, καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ παρουσιάσθη θριαμβευτικῶς μὲ τὴν λευκήν, τὴν ἀγγελόμορφον περιβολήν!

Καὶ ταῦτα περὶ τῆς κατηγαρίστικης κοκεταρίας μιᾶς δυσεκατομμυριούχου. ἀλλὰ καὶ ἡ πτωχὴ ἡ μοδίστα, ἐπιλέγει ἡ Λομπρόζο, ἡ ὁποία διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἓν νέον φόρεμα εὐχαριστεῖται νὰ φάγῃ ξηρὸ ψωμὶ καὶ νὰ πίῃ κρύο νερὸ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἔνθερμος πιστὴ τῆς Ἁγίας Φιλαρεσκείας!

Καὶ καθὼς εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἐπίσης καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ἡ γυναῖκα ὑπῆρξε φιλάρεσκος. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος κατοικοῦσε εἰς τὰ σπήλαια, εὑρέθησαν ἐντὸς αὐτῶν βροχιόλια, δακτυλίδια, ἐνώτια! Καὶ σήμερον, ἀνάμεσα εἰς τοὺς βαρβάρους λαούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὡς ἡ ζῶσα εἰκὼν τοῦ πρωτογενοῦς ἀνθρώπου, αἱ γυναῖκες των δὲν ὀπισθοδρομοῦσι ἐνώπιον οὐδεμιᾶς θυσίας, οὐδενὸς πόνου διὰ νὰ γίνουν ὡραῖαι.

Χαράττουν **γοργῶνες** εἰς τὰ εὐπαθεστέρα μέρη τοῦ σώματος, τρυπῶσι τὴν ῥίνα τὰ αὐτιὰ τὰ χείλη, ἐξάγουσι τὰ δόντια των, πιέζουσι τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ τὴν μακρύνουσι, καθιστῶσι τοὺς πόδας των σὰν χεράκια, ἀμιλλώμεναι μὲ τὰς ὡραίας κυρίας τοῦ εἰκοστοῦ μας αἰῶνος αἱ ὁποῖαι βασανίζουν τὴν μέσην των καὶ ὑποβάλλονται εἰς τόσους κόπους, πολλάκις ἐπικινδύνους ἵνα διατηρῶσι τὴν ὡραιότητα μιᾶς γραμμῆς τοῦ κορμιοῦ καὶ ἵνα ἀπομακρύνουν τὴν σκιὰν μιᾶς ῥιτίδος.

* *

Καὶ καθὼς εἰς πᾶσαν τάξιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοιουτοτρόπως ἡ γυναῖκα εἶναι φιλάρεσκος εἰς πᾶσαν ἡλικίαν.

«Ὁπωσδήποτε ἔλεγε μιὰ γραία θειά της εἰς τὴν Λομπρόζο, στὰ πενῆντα εἶναι κανεὶς στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας». Καὶ προσθέτει ἡ συγγραφεύς· Ἡ γνώμη αὐτὴ ἐσκανδάλισε δυνατὰ τὰ δεκαεπτά μου χρόνια. τὰ ὁποῖα ἐθώρουν τότε τὰ τριάντα ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν γεραμάτων. Σήμερον ποῦ πέρασα τὰ τριάντα, χωρὶς νὰ εἶμαι **κοκέτ,** συμμερίζομαι ἄθελα τὴν γνώμην τῆς γραίας θείας. Δὲν εἶμαι διόλου τῆς γνώμης ὅτι ἐπέρασε κανεὶς τῆς μόδας στὰ τριάντα καὶ εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι βαστιέται κανεὶς πολὺ καλὰ στὰ πενῆντα».

Καὶ εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς ζωῆς βλέπομεν τὰς μικρὰς **μπεμπὲ** ἐξοικειουμένας μὲ τὴν φιλαρέσκειαν ἐνῷ ἀκόμη δὲν βαστιοῦνται καλὰ εἰς τοὺς πόδας των, ἔρπουσαι μὲ τὰ τέσσαρα πρὸ ἑνὸς καθρέπτου, καὶ στολιζόμεναι μὲ ὅλα τὰ ῥάκη ποῦ βρίσκουν στὸ δωμάτιον. Λοιπὸν ἡ γυναῖκα εἶναι κοκέτα. Καὶ τοῦτο, ἐπιλέγει ἡ ὀλίγον ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἄνδρας συγγραφεύς, εἶναι τόσον ἀναντίρρητον ὅσον ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι βίαιος καὶ κτηνώδης. Ἀλλὰ τίς θὰ ἐσκέπτετο ὅτι ἡ κοκεταρία θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ ὠφέλιμον σκοπόν, μάλιστα ἠθικόν;

Μετὰ ταῦτα ἡ συγγραφεὺς διηγεῖται τί ἀνέφερεν εἰς τὸν πατέρα της ἕνας διευθυντὴς γυναικείων φυλακῶν ὁ κ. Καδάλζο. Ἐν πρώτοις οὗτος παρετήρησεν ὅτι αἱ ὑπότρο-

φαί του ἂν καὶ χωρισμένοι τοῦ κόσμου, διετήρουν ἐν ἑαυταῖς τὸ αἴσθημα τῆς φιλαρεσκείας, φθάσασαι μέχρι σημείου νὰ παρασκευάσουν ποῦδρα ἐκ τῆς ἀσβέστου τῶν τοίχων, φτιασίδι ἀπὸ τὸ κόκκινο νῆμα ἑνὸς ὑφάσματος, καὶ μποῦστο μὲ τὰ σιδερένια σύρματα ἑνὸς δικτυωτοῦ παραθύρου !

Ὁ κ. Κοδάλζο ἐσκέφθη τότε νὰ μεταχειρισθῇ τὸ αἴσθημα αὐτὸ τῆς κοκεταρίας πρὸς ἠθικὴν βελτίωσιν τῶν τροφίμων του. Ἰδοὺ τί ἔκαμε. Αὐταὶ ἔφερον βαρέως τὸ ἄκομψον καὶ χονδροειδὲς φόρεμα τοῦ Καταστήματος. Ὡς ἐκ τούτου ὥρισε τρία διάφορα φορέματα. Τὸ πρῶτον ἦτο μάλλινο γρίζο μὲ κομψὸν σχέδιον ταϊγέρ. Τοῦτο ἦτο διὰ τὰς ἀμέμπτου διαγωγῆς καταδίκου. Τὸ δεύτερον ἦτο μάλλινο καδριλιὲ μπλὲ-φαιόν. Τὸ τρίτον ἐκ χονδροειδοῦς μαλλίνου ὑφάσματος καὶ ἀπεχθῶς κιτρίνου χρώματος. Τὸ πείραμα ἐπέτυχε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν ὅλαι οἱ κατάδικοι σχεδὸν ἐφάνησαν ἄξιαι μὲ τὴν διαγωγήν των τοῦ ὡραίου φορέματος ταϊγέρ.

Τὸ πείραμα, ἐπιλέγει ἡ Λομπρόζο, ἔπρεπε νὰ γενικευθῇ καὶ τοιουτοτρόπως ἤθελε πραγματοποιηθῇ τὸ παράδοξον τοῦτο· ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς γυναικὸς διὰ τῆς φιλαρεσκείας.

* * *

Αἱ εὐεργεσίαις της

Ἡ φιλαρέσκεια δὲν χαίρει μεγάλης ὑπολήψεως καὶ ἀδίκως οἱ ἄνθρωποι, ἐνῷ ὑπόκεινται εἰς τὰ θέλγητρά της, τὴν κομψότητα, τὴν τουαλέτταν, τὴν χάριν, τὸ μειδίαμα, τὴν θεροῦσιν ἀφ' ἑτέρου ἀπόδειξιν ὅτι ἡ γυναῖκα μειονεκτεῖ τοῦ ἀνδρός. Ἐπίσης ἐνῷ αἱ γυναῖκες χρῶνται καὶ καταχρῶνται τῆς κοκεταρίας ἀγαποῦν νὰ φαίνωνται ὅτι τὴν περιφρονοῦν καὶ θὰ τὸ θεροῦσε προσβολὴ ἐὰν τις ἔλεγε εἰς μίαν γυναῖκα «εἶσθε τελεία κοκέτα».

Ἐπιθυμοῦσι προπάντων νὰ δείξουν ὅτι ἔχουν πνεῦμα. Καὶ εἰς τὰ σαλόνια, ἐνῷ κυττάζουν μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν τοαλέττα καὶ τὸ χτένισμά των φαίνεται σὰν νὰ περιφρονοῦν νὰ ὁμιλοῦν περὶ μόδας προτιμοῦσαι τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας...

Ἔπρεπε ἀπεναντίας νὰ εἶναι ὑπερήφανοι δι' ὅσα ὑποφέρουν θυσιάζοντες εἰς τὴν φιλαρέσκειαν. Ὄντως, ἰατροὶ τινὲς μὲ ἐβεβαίωσαν, λέγει ἡ συγγραφεύς, ὅτι πλεῖστοι τῶν πελατριῶν των διὰ τῆς στηθοσκοπήσεως προδίδουσι διαταραξεις καὶ ἀσθενείας τοῦ ἥπατος, τῶν ὁποίων μόνη αἰτία εἶναι ὁ στηθόδεσμος.

Ἡ γυναῖκα δέχεται τὸ μαρτύριον τῆς φιλαρεσκείας καὶ τὸ ὑπομένει μετὰ στωϊκῆς ἠρεμίας. Χαμογελᾷ ὁμιλεῖ μὲ χάριν, μὲ εὐθυμίαν ἐνῷ κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει οὔτε κἂν πόσον ὑποφέρει, στενοχωρημένη, πνιγμένη, μὴ δυναμένη οὔτε νὰ κινῆται οὔτε νὰ ἀναπνέῃ, καὶ ὅλα ταῦτα διαρκούσης ὁλοκλήρου ἑσπερίδος ! Ξεύρουσα ὅτι πᾶν τὸ προδίδον τὸν πόνον τὴν ἀνίαν ἐκνευρίζει τοὺς ἄνδρας κρύπτει τὸ μαρτύριόν της ἂν καὶ πνίγεται εἰς τὴν μέσην, εἰς τὸν λαιμὸν εἰς τὸν πόδα ! Καὶ ἐκ τούτου συμπεραίνει ἡ Λομπρόζο ὅτι ἡ φιλαρέσκεια παίζει ρόλον τινὰ εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῆς γυναικός, ἡ ὁποία εἰς τὰς ἀσχολίας τῆς κοκεταρίας ἀποκτᾷ ὑπομονήν, γλυκύτητα συμπεριφορᾶς, μίαν φυσιογνωμίαν κυρίαν πάντοτε τῆς ἐκφράσεώς της ὕφος οὐχὶ εὐμετάβλητον. Ἄλλοι ὠνόμασαν ταῦτα ὑποκρισίαν· ἐγὼ δὲν παραδέχομαι τὴν γνώμην των. Καθὼς μὲ τὴν συνεχῆ χρῆσιν τοῦ Κορσὰζ ἡ μέση λεπτύνεται, τοιουτοτρόπως μὲ τὴν συνεχῆ προσπάθειαν νὰ φανῇ εὔθυμος, φιλόφρων, ἀποκτᾷ πραγματικῶς τὰς ἀρετὰς αὐτάς. Τοιουτοτρόπως ἡ κοκεταρία γίνεται διδασκαλία πρὸς τὴν ἀληθῆ γλυκύτητα, τὴν ἀληθῆ φιλοφρόνησιν καὶ διϊσχυρίζομαι, λέγει ἡ Λομπρόζο, ὅτι ὅσα λέγω δὲν εἶναι «παραδοξολογία».

* * *

Ἂς προσθέσω ὅτι ἡ φιλαρέσκεια εἶναι ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀκόμη.

Βέβαια ἡ φιλαρέσκεια δὲν παρέχει μόνον τὸ μαρτύριον ποῦ περιγράψαμεν· προστρέχει καὶ εἰς ἄλλα μέσα διὰ νὰ σαγηνεύσῃ. Ὡραῖον σῶμα, μάτια μυγδαλωτά. πλουσίαν κόμην, χρῶμα δροσερὸν δὲν τὰ ἔχουν ὅλαι. Ἀλλὰ ἡ τοαλέττα, ἡ κομψότης, τὰ στολίδια, παρέχουν μέσα ἀνεξάντλητα πρὸς φιλαρέσκειαν εἰς πάσας. Καὶ ἡ γυναῖκα τὰ ἐχρησιμοποίησεν ὅλα.

Τοιουτοτρόπως ἡ φιλαρέσκεια ἔδωσεν εἰς τὴν γυναῖκα μέσα ἀναρίθμητα τὰ ὁποῖα ἐπλούτισε μὲ τὴν φαντασίαν της, τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα.

Καὶ ἐνῷ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας εἶχον ἐξορίσει τὴν γυναῖκα, ἐκ τοῦ πεδίου τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν ἀφήσαντες εἰς αὐτὴν μόνον τὴν ἠλακάτην καὶ τὸν ἀργαλιὸν καὶ τὴν βελόνην, αὕτη ἐχρησιμοποίησεν ταῦτα διὰ νὰ παράγῃ θαύματα.

Αἱ πτωχαὶ νόναι μας λέγει ὁ Ροβίδα, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ἡ Λομπρόζο, δὲν ἤξερον οὔτε νὰ γράφουν οὔτε νὰ ἀναγινώσκουν καὶ ὅμως εἶχον τὴν ἐφημερίδα των τοῦ συρμοῦ, ἐν σχήματι ἀνδρεικέλλων ἐνδεδυμένων μὲ τὴν τελευταίαν μόδα. Μὲ μόνη τὴν βελόνα της ἔκαμε τὰ θαυμαστὰ ἐκεῖνα κεντήματα, καθὼς τὰ βέλα τῶν Βρυξελλῶν, τὰς δαντέλλας τῆς Βενετίας, τῆς Ἀλανσὼν τῆς Ἰρλανδίας καὶ τόσα ἄλλα ἐξαισίας ἐργασίας ! Ἐφεῦρε. διέταξε, ἐνεθάρρυνε τὴν παραγωγὴν τῶν ὑφασμάτων, τὰ βελοῦδα, ράζα, μεταξωτά, μπροκάρ, βέλα καὶ κρὲπ τῆς Κίνας Δι' αὐτὴν ἐγένοντο τὰ κυνήγια πρὸς προμήθειαν τῶν πολυτίμων δερμάτων καὶ πτερῶν καὶ ἐξερευνήθη ἡ θάλασσα ἵνα ἐξαχθῶσι ἐξ αὐτῆς διὰ τὴν γυναικεῖαν φιλαρέσκειαν, τὰ κοράλλια καὶ τὰ μαργαριτάρια.

Καὶ μᾶς διδάσκει ἐπίσης ὁ Ροβιδὰ ὅτι ὁ φυτολογικὸς κῆπος τῶν Παρισίων (ἔνθα καὶ ὁ Ζωολογικὸς) ὀφείλει τὴν ἀρχήν του εἰς τὴν φυτείαν τῶν πολυποικίλων δένδρων καὶ φυτῶν ὧν τὸ πολύμορφον τῶν φύλλων καὶ τῶν κλάδων, ἐχρησίμευε πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν ἀραβουργημάτων τὰ ὁποῖα ἦσαν τῆς μόδας ἐπὶ Ἑρρικου Δ'. εἰς τὰ ὑφάσματα τῶν κυριῶν τῆς Αὐλῆς. Προσέτι ἡ προσπάθεια αὕτη εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς τοαλέττας της, τὴν ὤθησε νὰ σχεδιάσῃ καὶ νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἴκου μὲ τὸ κόνφορτ καὶ τὸ κάλλος του, τὸ ὁποῖον ἐσωτερικὸν ἀποτελεῖ τὸ ἀναντίρρητον βασίλειόν της».

Τοιουτοτρόπως αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ διεκδικῶσι ὅτι αὐταὶ ἔδωσαν τὴν ὤθησιν εἰς τὴν νεωτέραν βιομηχανίαν, σχετικῶς μὲ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ μιᾶς οἰκίας, εἰς τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰς χαρὰς τῆς οἰκογενείας. Διὰ τὴν γυναῖκα τὴν δημιουργὸν τοῦ κόνφορ καὶ τῆς διακοσμήσεως ὑφαίνουν καὶ κλώθουν· δι' αὐτήν, τὸ κοκούλιον τοῦ μεταξοσκώληκος καὶ ὁ βάμβαξ μεταβάλλονται εἰς τὰ θαύματα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραχὴν τοῦ Πακὲν ἢ τοῦ Γιάνσεν. Ὁ ἄνδρας οὔτε κἂν θὰ τὰ ἐσκέπτετο. Πάρτε ἕναν ἄνδρα, τὸν Ρότσιλδ αὐτόν οὗτος δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε ἐξαισίου μεγάρου, οὔτε παλατίου· τοῦ ἀρκεῖ ἓν γραφεῖον ἓν ἀναγνωστήριον, ἓν ἐργαστήριον. Ἐν μέγαρον δὲν δύναται ἐννοηθῇ χωρὶς γυναῖκα. Εἶναι ὡς κλωβίον χωρὶς τὸ πτηνόν. Μόνον ἡ γυνὴ γνωρίζει νὰ ζωντανέψῃ, νὰ κοσμίσῃ ἕνα σπίτι. Καὶ χωρὶς τὴν γυναῖκα τὰ σπίτια—ὅμοια μὲ τὰ μοναστήρια—θὰ ἦσαν πιθανόν, μελαγχολικά, ψυχρά.

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πᾶν.—Καὶ ἡ φιλολογία—ἡ φιλολογία τοῦ μυθιστορήματος ὀφείλει τὴν γέννησιν καὶ τὴν ὕπαρξίν της εἰς τὴν γυναικείαν φιλαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐλαφρὰ φιλολογία δὲν κάμνει ἄλλο ἢ νὰ περιγράψῃ τὰ ἐπεισόδια, τὰς τοαλέττας, τὰς κομμώσεις τὰ κοσμήματα, τοὺς ἔρωτας, τοὺς φλὲρτ τῶν σαλονιῶν, τῶν ἰδιαιτέρων δωματίων τῶν garden—party κλ. Οὕτως ὥστε, μέγα μέρος τῆς συγχρόνου φιλολογίας, τὸ μυθιστόρημα, δὲν θὰ ὑπῆρχε χωρὶς τὴν φιλαρέσκειαν τῆς γυναικός. Καὶ θὰ ὑπῆρχον ὄντως χωρὶς αὐτὴν ἑσπερίδες, χοροί, θέατρα, διαλέξεις, πάντα ταῦτα προφάσεις μόνον διὰ μὲν τὰς γυναῖκας νὰ φαίνωνται καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας νὰ τὰς προσκαλῶσι, ἵνα παρέχωσι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡν λάμψιν τῆς τοαλέττας καὶ τῆς καλλονῆς των ;

* * *

Τὸ συμπέρασμα ; Ὅτι ἡ γῆ θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς ὠχρά, μελαγχολικὴ πληκτικὴ χωρὶς τὴν κοκεταρία τῆς γυναικός, καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὸ ὀφειλόμενον δίκαιον ὅτι, ὑπὸ ἐλαφρὸν ἐξωτερικόν, εἰσήγαγε εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν ἓν ἀληθινὰ πολὺ σοβαρὸν πρᾶγμα· τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς.

(Ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς Λομπρόζου)

Ὁ ἐμπνευσμένος καὶ παρ' ὅλον τὸ θαλερὸν ἥλικος τε γῆρας του ἐνθουσιώδης καὶ πλήρης νεανικοῦ σφρίγους ὑμνητὴς τοῦ Τέλλου Ἄγρα καὶ τοῦ Καποδιστρίου ὁ ἀείποτε οἰστρηλατούμενος ἀπὸ τὸ ἄσβεστον φῶς τῶν μεγάλων τοῦ Ἔθνους Ἰδανικῶν ὁ Παναγῆς Σκαλτσούνης, ἐκ τῶν σεβασμιωτέρων καὶ φωτεινοτέρων Ἑπτανησιακῶν φυσιογνωμιῶν, ἀντάξιος ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου τῆς Κρήτης νομοθέτου, εὗρε ποιητικοὺς σπινθῆρας καὶ διὰ τὸν νέον ἐθνομάρτυρα τῆς Μακεδονίας Νικόλαον Παναγιώτου τοῦ Ἀγρινίου. Καὶ εἰς δέκα στίχους ἐλάξευσεν ἓν ἀκόμη ἐγκώμιον πρὸς τὴν ἀθάνατον εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΘΕΝΤΑ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Μὲ τ' ἄχραντα μυστήρια οὐρανοφωτισμένον
Νέον ἱερομάρτυρα—βαρειὰ χεροδεμένον—
Ἐνόπλων Τούρκων στρατιὰ τὸν ὁδηγοῦσεν εἰς σφαγήν !..
Ἔνδοξον ἔφερε πληγήν,

Ὡς στέμμα εἰς τὸ μέτωπον ὁ ἥρως τ' Ἀγρινίου,
Κι' ἀτρόμητος ἀνέβαινε τὸν τόπον τοῦ Κρανίου. .
Χλαμύδα εἶχε τὸ σχοινί, Σταυρόν του τὴν ἀγχόνην...
Καὶ μὲ τὴν ὕστερη πνοή,—ὡς προσευχήν του μόνην, —
«**Πίστιν, Πατρίδα, Ἐλευθεριά**», ἐφώνησεν συνάμα ..
Καὶ οὕτω ἐτελείωσε τοῦ Γολγοθᾶ τὸ δράμα.

Κέρκυρα — *Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ*

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Νὰ ἀπαγορεύεται νόμῳ τὸ φίλημα !

Ὑπὸ τὸν ἄνω τραγικὸν τίτλον ἐν ἀγγλικὸν ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν δημοσιεύει πραγματείαν ἑνὸς ἀνταποκριτοῦ του κηρυσσομένου ἑτοίμου νὰ ὑποστῇ χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ τὴν περιφόνησιν καὶ τὸν γλευασμὸν πάσης φιλητέας νέας καὶ παντὸς ἐρωτολήπτου ! Δημοσιεύομεν τὴν πραγματείαν τὴν μὲ ἀρκετὸν χιοῦμορ γραμμένην

«Ὦ ἂν μποροῦσαν αἱ πτωχαὶ αὐταὶ καὶ πλανώμεναι νέαι, ποῦ νομίζουν ὅτι φίλημα χωρὶς μυσταχα εἶνε σὰν αὐγὸ χωρὶς ἁλάτι, νὰ ἴδουν μὲ ἓν μικροσκόπιον τὰ σμήνη τῶν φρικτῶν, δυσειδῶν κινουμένων μικροβίων τὰ ὁποῖα περιέχει ἕνας μύσταξ, θὰ ἐπέμεναν, ὅλοι οἱ ἄνδρες νὰ εἶνε ξυρισμένοι καὶ τὰ δύο πρόσωπα νὰ πλύωνται μὲ ἀντισηπτικὰ πρὸ καὶ μετὰ τὸ φίλημα ἐὰν καὶ δὲν ἤθελαν ἴσως ἀπαρνηθῇ ὁλοσχερῶς καὶ τὸ φίλημα αὐτό.

Τὸν κίνδυνον νὰ φιλήσῃ τις ἄνδρα μὲ μύσταχα ἀπέδειξαν ἐσχάτως τὰ πειράματα διασήμου γάλλου ἰατροῦ. Οὗτος ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του δύο ἄτομα, μὲ μύσταχα τὸ ἓν καὶ ἀμύσταχον τὸ ἄλλο καὶ μίαν γυναῖκα μὲ ἐντολὴν νὰ φιληθῇ.

Ὁ ἰατρὸς ἀφοῦ ἐβεβαιώθη πρῶτον ἐπιστημονικῶς ὅτι τὰ χείλη τῆς γυναικὸς δὲν περιεῖχον οὐδὲν μικρόβιον, διέταξε ἔπειτα τὸν ἀμύσταχα ἄνδρα καὶ τὴν ἐφίλησεν εἰς τὰ χείλη. Μετὰ ταῦτα ὁ ἰατρὸς ἐπέρασεν μίαν ἀπεστειρωμένην βούρτζα ἐπάνω εἰς τὰ χείλη τῆς γυναικὸς καὶ τὴν ἐβύθισεν ἐντὸς ἀπεστειρωμένης ἐπίσης διαλύσεως ἐντὸς δοχείου τοῦ ὁποίου ἐσφάγισε τὸ πῶμα.

Ὁ ἰατρὸς τότε ἀφοῦ ἀπεστείρωσε πάλιν τὰ χείλη καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς ἐπέτρεψεν εἰς τὸν μυσταχοφόρον νὰ τὴν φιλήσῃ μεθ' ὃ ἐπέρασε πάλιν τὴν βούρτζα στὰ χείλη, τὴν ἐβύθισεν εἰς ἄλλην διάλυσιν ἀπεστειρωμένην καὶ τὴν ἐσφάγισε. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἄνοιξε τὰ δύο πώματα.

Τί παρετηρήθη ;

Ὅτι ὁ μὲν σωλὴν τοῦ ἐξυρισμένου ἀνδρὸς δὲν περιεῖχε μικρόβια, ὁ δὲ τοῦ ἀνδρὸς μὲ τὸν μύσταχα ἦτο πλήρης σμήνων κακοποιῶν μικροβίων. μακρῶν, λιγνῶν, μικροβίων φυματιώσεως, διφθερίτιδος καὶ σεσηπότων μικροοργανισμῶν χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τεμάχια τροφῆς καὶ τρίχα ἐκ τῶν ποδῶν μιᾶς ἀράχνης.

— Τὰ ἄτριχα πρόσωπα εἶνε ἀβλαβῆ ;

Ὄχι· τὰ ἄτριχα πρόσωπα δὲν εἶνε ἀβλαβῆ. Ὁ δρ. Ναλπᾶς, τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ ἰατρὸς τῆς Περσικῆς Πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει, χαλάει κόσμον κατὰ τῆς μητρὸς ἡ ὁποία φιλεῖ τὰ τέκνα της. Ἐνοχοποιεῖ τὸ φίλημα ὄχι μόνον διὰ τὴν πιθανὴν διάδοσιν τῆς διφθερίτιδος καὶ φυματιώσεως ἀλλὰ καὶ τῆς σκαρλατίνας, ἰλαρᾶς, διαρροίας, τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ τῶν διαφόρων ἀποστημάτων.

Οἱ ἡλικιωμένοι, λέγει, δύνανται νὰ ἀποφύγωσι τὰς κακὰς συνεπείας ἑνὸς φιλήματος. Εἶνε ἰσχυρὰ καὶ δυνατὰ νὰ ἀποκρουωσι μίαν ἀρρώστιαν. Ἐνῷ τῶν μικρῶν ὁ ὀργανισμὸς εἶνε ἀπροστάτευτος. Αὐτὸς ὡς ἐκ τούτου συμβουλεύει ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμποδισθοῦν οἱ ἀγαπῶντες ἀπὸ τὸ φίλημα νὰ ψηφισθῇ νόμος ἀπαγορεύων τοῦτο. Ἐν τούτοις ὁ Δρ. Ναλπᾶς ὄχι μόνον ἀπαγορεύει τὸ φίλημα εἰς τὰ παιδιά των ἀλλὰ συσταίνει εἰς τὰς μητέρας νὰ τὰ ἀπολυμαίνωσιν ὁσάκις ἔρχονται ἀπὸ τὸν περίπατον.»

Ἰδοὺ τὰ φοβερὰ ἀποτελέσματα τοῦ φιλήματος ὦ ἐρωτόληπτοι. Ἐλέχθη πολλάκις ὅτι μὲ τόσην τρυφερὰν φρουρὰν ἀοράτων ἐχθρῶν, αἱ ἡδοναὶ τοῦ βίου καταντοῦν μαρτύριον.

Συμπέρασμα :

Χωρὶς νὰ γνωρίσωμεν μέχρι ποίου σημείου τὸ μορμολύκειον αὐτὸ τῶν μικροβίων εἶνε ἐπικίνδυνον—ἂς ἀποφανθοῦν οἱ παρ' ἡμῖν ὑγιεινολόγοι—φρονοῦμεν ὅτι ἐξ ὅλων τῶν σωλήνων καὶ τῶν πειραμάτων βγαίνει ἀναντίρρητος ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ καθαριότης τοῦ σώματος, ἰδίᾳ τῶν χειρῶν καὶ τοῦ προσώπου διὰ τὴν ἀμεσωτέραν ἐπαφὴν πρὸς τὰ ἔξω, εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας. Εὐτυχῶς τὸ ὕδωρ—μὲ ὅλον τὸ γλίσχρον του ἐν Ἀθήναις— δὲν εἶνε ἀπρόσιτον καθὼς καὶ ὁ σάπων καὶ ἡ συνεχεστέρα χρῆσις αὐτῶν—εἰς ἄνδρας καὶ κυρίας— παρέχει πολὺ ὀλίγον προσιτὸν ἔδαφος εἰς τὰ μικρόβια. Λοιπὸν καθαριότης τοῦ σώματος καὶ τῶν φορεμάτων καὶ εὐθυμία. Διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως—μὲ ὑπονόμους καὶ νερὸ εἶνε ἀκόμη πρόωρον, νὰ ὁμιλοῦμεν, ἀφοῦ ὁ λαός μας, ἢ μᾶλλον οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ δὲν ἔφθασαν ἀκόμη εἰς τὸ σημεῖον νὰ τὰ θεωροῦν τὸ πρῶτον στοιχεῖον μιᾶς πολιτισμένης πόλεως.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν 80 μίλλια σιδηροδρομικῶν τοῦνελ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα 5 περίπου χιλιομέτρων, ἐξ ὧν τὰ 2200 ἔχει ἡ σήραγξ τοῦ Μπράλου.

Τὰ κα ρίνια τῆς Γερμανίας φημίζονται ὡς τὰ μᾶλλον καλλικέλαδα ὅλων τῶν ἄλλων. Ἐν καναρίνι παρετηρήθη ὅτι ἐπὶ 1 1)4 λεπτὸν ἐξηκολούθει τὸ τερέτισμά του μὲ 20 παραλλαγὰς εἰς τὸν τόνον τοῦ ἄσματός του !

Ἰδοὺ καὶ ἕνας τόπος ὅπου κυβερνᾷ ἡ γυναῖκα! Εἴς τινα χωρία τῆς Φιλλανδίας ὑπάρχει θρησκευτικὴ αἵρεσις, τῆς ὁποίας οἱ ὀπαδοὶ ὄχι μόνον ὑποχρεοῦνται νὰ νυμφεύωνται ἀλλὰ καὶ νὰ ὁρκίζωνται ὅτι θὰ ὑπακούουν εἰς ὅλα εἰς τὴν γυναῖκα των. Αἱ γυναῖκες ἐκλέγουν μίαν τῆς ἐμπιστοσύνης των ὡς ἀρχηγίναν, τῆς ὁποίας ἔργον εἶνε νὰ ἐπιβλέπῃ ὥστε οἱ ἄνδρες νὰ συμμορφώνονται πρὸς τὰ κελεύσματα τῶν γυναικῶν των καὶ νὰ τοὺς τιμωρῇ ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ! Αὐτὴ εἶνε πραγματικὴ χειραφέτησις κυρία Παρρέν!

Εἰς τὴν Ἐλβετίαν ἐκδίδεται ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἀραβωνιασμένους! Πράκτορες διατρέχουν διαρκῶς ὅλην τὴν χώραν καὶ συλλέγουν πληροφορίας περὶ τῶν ζευγῶν, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν ὑπόσχεσιν γάμου καὶ τὰ ὀνόματά των, αἱ διευθύνσεις των, καὶ λεπτομέρειαι τῆς κοινωνικῆς των θέσεως δημοσιεύονται εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ταύτην ἐφημερίδα. Κάθε κυρία τῆς ὁποίας δημοσιεύεται οὕτω τὸ ὄνομα λαμβάνει δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος τὴν ἐφημερίδα, τῆς ὁποίας ὡς συνδρομηταὶ εἶνε κυρίως ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι στέλλουν ἀμέσως ἀγγελίας καὶ ρεκλάμας τῶν πραγμάτων των εἰς ἐκείνους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δημοσιεύονται !

Καὶ ἓν διασκεδαστικώτατον ἀνέκδοτον τοῦ Κάϊζερ. Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βερολίνου ἐπεκράτει παλαιὰ συνήθεια κατὰ τὰ δεῖπνα οἱ δαιτυμόνες ν' ἀναρτοῦν τὰς πετσέτας ἀπὸ τὸν λαιμόν. Οὐχὶ ὅμως πρὸ πολλοῦ ὁ αὐτοκράτωρ κατήργησεν αὐτὴν τὴν συνήθειαν. Μίαν ἑσπέραν ὁ Κάϊζερ προσεκάλεσεν ἀνώτερον ὑπάλληλον νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τράπεζαν. Ὁ δαιτυμών, φαίνεται, στενοχωρημένος ὀλίγον ἀπὸ τὴν μεγάλην τιμὴν ἡ ὁποία τοῦ ἐγένετο δὲν ἐπρόσεξε διόλου τοὺς συμπαρακαθημένους του καὶ ἔβαλε τὴν πετσέτα του ὑπὸ τὸν πώγωνα ὅπως ἦτο ἄλλοτε ἡ συνήθεια. Οἱ συνδαιτυμόνες οἱ ὁποῖοι τὸν ἀντελήφθησαν ἤρχισαν νὰ στενοχωροῦνται. Ἀλλ' ὁ Κάϊζερ ἀπησχολημένος ν' ἀναγνώσῃ ἓν τηλεγράφημα δὲν ἐπρόσεξεν ἀμέσως τὴν παραβίασιν αὐτὴν τῆς ἐθιμοτυπίας. Ἀλλ' ὅταν ὅμως τὸν εἶδεν ἐστράφη ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπάλληλον καὶ μὲ ἓν μειδίαμα τοῦ λέγει :

—Ἀγαπητέ μοι ἐξοχώτατε, μήπως περιμένετε τὸν κουρέα ;...»

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Εὐχαὶ διὰ τὸ νέον ἔτος

Πολλαὶ ἐφημερίδες ἐζήτησαν ἀπὸ προσωπικότητας τί εὔχονται διὰ τὸ νέον ἔτος. Ἐκ τῶν ἀπαντήσεων εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα συγκρατοῦμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ βουλευτοῦ φιλέλληνος καὶ ἑλληνιστοῦ κ. Θεοδώρου Ρεϊνὰχ οὗτινος τὴν μεστὴν ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν παρατηρήσεων διάλεξιν δημοσιεύομεν εἰς τὰς στήλας μας. Ὁ κ. Ρεϊνὰχ ηὐχήθη διὰ τὸ νέον ἔτος **νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφημερὶς ποῦ νὰ γράῳ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.** Τίς δὲ θέλει ὑπογράψῃ εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ λογίου τῶν Παρισίων; Καὶ δὲν εἶνε λυπηρόν, δεδομένου ὄντος, ὅτι αἱ ἐφημερίδες σκοπὸν ἔχουν νὰ διαθώσουν εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, ὅτι εὑρίσκονται οἱ ἀμφιβάλλοντες ὅτι ὑπάρχει ἔστω καὶ μία ἐφημερὶς λέγουσα **ὅλην τὴν ἀλήθειαν**;

—Κόδρος... Γουστάβος

Βεβαίως διὰ τὸν ἱστορικὸν κριτικὸν ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κόδρου ἀποκατέστη ἡ Δημοκρατία ἐν Ἀθήναις, τοῦτο δὲν ἔγινεν διὰ τὴν στιγμιαίαν καὶ ὑστάτην διαγωγὴν τοῦ λαοφίλου Βασιλέως, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ ἐπεισοδίου τῆς μάχης, κρύπτεται ὁλόκληρος ἐργασία ἐξελίξεως γενεῶν ἄγουσα εἰς τὴν προοδευτικὴν φιλελεύθερον ἰδέαν τοῦ Δήμου πρὸς ἣν βεβαίως εἶχεν ἐξοικειωθῇ καὶ ἐνθαρρύνει καὶ αὐτὸς ὁ ὕστατος τῶν Ἀθηνῶν Βασιλεύς. Μετὰ 30 περίπου ἑκατονταετηρίδας—τόσον ἀρχαῖος εἶνε ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς—ὁμοία πρὸς τὸν Δῆμον ἄγουσα ἐξέλιξις ἐκτυλίσεται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας οὐχὶ ἐν τῇ νοτιοτέρᾳ ἀλλ' ἐν τῇ βορειοτέρᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐν Σουηδίᾳ. Ἀπὸ αἰῶνας, ἀπὸ τοῦ Βερναδότου ἰδίᾳ, ἡ ἐκεῖ βασιλικὴ οἰκογένεια ἄγει τὴν εἰρηνικωτέραν τῶν ἐπαναστάσεων ὑπὲρ τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας. Ὁ προσφάτως ἀποβιώσας Βασιλεὺς Ὀσκὰρ ἦτο ὁ ἐνθερμότερος ἀντιλήπτωρ τῶν δικαίων τῶν λαῶν. Ὅταν οἱ Νορβηγοὶ ἐξέφρασαν τὴν ἰδέαν νὰ διοικῶνται μόνοι των, ὁ Ὀσκὰρ παρητήθη οἰκειοθελῶς τοῦ θρόνου τῆς Νορβηγίας, **ὁρονῶν ὅτι δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἀντίκειται εἰς τοὺς πόθους ὁλοκλήρου λαοῦ.** Ἀλλὰ καὶ προηγουμένως πρὸ τριακονταετίας εἶχε παραχωρήσει εἰς τὴν Γαλλίαν μίαν νῆσον τῶν μικρῶν Ἀντιλλῶν τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι γάλλοι τὴν ἐθνότητα ἔστεργον τὴν ἕνωσίν των μὲ τὴν μητέρα πατρίδα.

Τὸν φιλόσοφον Βασιλέα Ὀσκὰρ διεδέχθη ὁ υἱός του Γουστάβος ἀντάξιος διάδοχος τῶν ἀρετῶν ἐκείνου. Ὁ Γουστάβος σημειοῖ ἕνα νέον βῆμα πρὸς τὴν ἐξέλυξιν δι' ἣν ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω. Καταργεῖ πολλὰ ἔθιμα ἀπάδοντα πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ ἰδίᾳ **ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς στέψεως** ὡς ἔθιμον ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς τῆς ἐποχῆς τῶν **θειοδικαίῳ** βασιλέων! Ποῦ θὰ φθάσουν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Γουστάβου; Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι βλέπετε ἤδη ἕνα ἐξ αὐτῶν κηρύττοντα τὴν Δημοκρατίαν;

—Πρίγκηπες κάμνοντες διαλέξεις.

Ἡ δημοκρατικὴ ἐξέλιξις ἥτις ἐν μὲν τῇ Σουηδίᾳ προβαίνει γοργῷ τῷ βήματι, δὲν ἀφίνει ἀπροσβλήτους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἐστεμμένους ἢ βασιλικοὺς πρίγκηπας, οἱ ὁποῖοι διαφοροτρόπως ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς λαούς των. Μεταξὺ τῶν πριγκήπων αὐτῶν διακρίνονται ὁ πρίγκηψ τοῦ Μονακοῦ Ἀλβέρτος ἑτοιμαζόμενος νὰ μεταβῇ εἰς Ρώμην ἵνα κάμῃ διάλεξιν περὶ τῶν ὠκεανογραφικῶν μελετῶν του καὶ ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ὁ Δοὺξ τῶν Ἀβρουτσίων ὁ ὁποῖος ἔκαμε πρό τινος διάλεξιν εἰς τὸ Λονδῖνον εἰς καθαρὰν Ἀγγλικὴν περὶ τῶν προσφάτων μακρινῶν ταξειδίων του καὶ γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων. Μία Ἀγγλικὴ εἰκονογραφημένη παριστάνει τὸν πρίγκηπα ἀναγινώσκοντα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

—Ὁ Καρδούτσης... ἐν Ἀθήναις.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο λόγος εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον περὶ τοῦ μεγίστου τῶν Ἰταλῶν συγχρόνων ποιητῶν πρὸ ἔτους μεταστάντος, τοῦ Καρδούτση. Ὁ λόγος ἐγένετο ἐπ' ἀφορμῇ τῆς περιφήμου ὠδῆς ἡ ὁποία πρὸ ἔτους σχεδὸν ἐδημοσιεύθη ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν Ἑλλάδα, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας πλησίον τοῦ Ἀλκαίου καὶ τοῦ Ἀνακρέοντος ἔλεγεν ὁ ποιητὴς ὅτι ἤθελεν ν'ἀναπαυθῇ. Εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων νεωτέρων ποιητῶν μας ὁ Στρατήγης ἀνεκάλυψεν μετὰ τόσους μῆνας ὅτι ἡ ὠδὴ δὲν ἦτο πρωτότυπος καθὼς ἔγραψαν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες οὐδὲ ἐγράφη ἀπὸ τὸν ἰταλὸν ποιητὴν ὡς ὕστατον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἦτο ἁπλούστατα μετάφρασις στίχων τοῦ σκυθρωποῦ γερμανοῦ λυρικοῦ ποιητοῦ Hönderlin. Ἀλλ' ἕτερος ποιητὴς ὁ Καρβούνης ἄφησε τὸν συνάδελφόν του νὰ κοιμηθῇ μόλις ἐπὶ τῶν δαφνῶν του, διότι παρουσιασθεὶς τὴν ἐπαύριον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑστίας» μὲ τὴν ὁριστικὴν ἔκδοσιν τοῦ Καρούτση ἀνὰ χεῖρας, ἔδειξεν ὅτι ὁ Καρδούτσης ὡς μετάφρασιν ἀκριβῶς εἶχε παρουσιάσῃ τοὺς στίχους ἐκείνους καὶ δημοσιεύσῃ τὸ 1888 εἰς τὴν περίφημον «Cronaca Biyantina» τοῦ Sommaruga.

Καὶ οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ εἶνε ἐν τάξει ἀποδείξαντες ὅτι πράγματι ἐπρόκειτο περὶ μεταφράσεως.

Ἐκ τοῦ γεγονότος προκύπτουν μόνον δύο τινά. Πρῶτον ἡ ἐπιπολαιότης—ἐπιτραπήτω εἰς συνάδελφον ἡ παρατήρησις—μεθ' ἧς πολλάκις ἡ δημοσιογραφία μας παρουσιάζει τὰ γεγονότα, καὶ δεύτερον ἡ ὀλίγη γνῶσις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας, τῆς πλουσιοτέρας τῶν νεωτέρων, τῆς πλειοτέρον πάσης ἄλλης ἐμπνευσμένης ἀπὸ τὴν ἡμετέραν κλασικὴν, ἐνῷ προσέτι εἶνε φιλολογία καὶ γλῶσσα γείτονος λαοῦ ἔχοντος βιομηχανικὴν δρᾶσιν καὶ ἐπιστημονικὴν οὐχὶ εὐκαταφρονήτους.

—Οἱ στίχοι περὶ ὧν πρόκειται.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας τῶν καταγινομένων εἰς ξένας φιλολογίας δίδομεν τοὺς στίχους περὶ ὧν πρόκειται γερμανιστὶ καὶ ἐν τῇ ἰταλικῇ των μεταφράσει, καὶ κατὰ τὰς δύο μορφὰς ἐξαισίους.

Οἱ πρωτότυποι τοῦ Hönderlin

Mich verlangt ins bess' re Land hinüber,
Nach Alkäus und Anakreon.
Und ich schlief im engen Hause lieber
Bei den Heiligen in Marathon;
Ach! es sei die letzte meiner Thänen,
Die dem heil' gen Griechenland rann,
Lasst, o Parzen, lasst die Schere tönen,
Denn mein Herz gehörl den Toten an!

Ἡ μετάφρασις τοῦ Καρδούτση

Là, dove il mirto e un miglior sol corona
Anacreonte e Alceo, là giù vo' gir!
Con i santi la giù di Maratona
Ne l'esil casa eterna io vo' dormir!

La mia lacrima estrema, Ellade bella,
Scorra e risuoni il canto ultimo a te!
Alza le forci omai, fatal sorella,
Perchè tutto co'morti il mio cuor è.

Τῶν στίχων αὐτῶν εἶχον δοθῇ διάφοραι ἑλληνικαὶ μεταφράσεις ἐπικριθεῖσαι αὐστηρῶς διὰ τὴν ἀνακρίβειαν, θέλει τις τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ πειραθῇ ἐκ νέου νὰ τοὺς ἐξελληνίσῃ;

—Μία ἐπιστολή.

Σχετικῶς πρὸς ὅσα εἰς προηγούμενον φύλλον εἴχομεν γράψῃ εἰς αὐτὴν τὴν στήλην περὶ σχολικῶν ταμιευτηρίων ἐλάβομεν ἐπιστολὴν διακεκριμένου διδασκάλου τὴν ὁποίαν θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸν προσεχῆ ἀριθμόν.

Σταχυολόγος

ΑΤΘΙΔΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ

ΣΟΦΙΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Ἡ «Ἀλήθεια» σήμερον εἰλικρινῶς χαίρει παρουσιάζουσα εἰς τοὺς ἀπείρους αὐτῆς ἀναγνώστας τὴν εἰκόνα σεμνῆς καὶ συμπαθεστάτης καλλιτέχνιδος τῆς δεσποινίδος Σοφίας Κορωναίου. Ἀπὸ τὰς νεωτέρας ἀλλὰ καὶ γοητευτικωτέρας δυνάμεις τοῦ Ὠδείου, κατέχει τὴν γοητείαν τῆς χάριτος, τῆς τέχνης, τῆς γλυκύτητος, τοῦ χρωματισμοῦ εἰς τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἆσμα της ὑπὸ τὴν παλλομένην θερμὴν πνοὴν ἰσχυροῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος ἀληθῶς θέλγει καὶ συναρπάζει τὸν ἀκροατήν. Δύναμις ἐμπνεύσεως, κάλλος καὶ πλοῦτος φωνῆς, τέχνη ὑπέροχος ἰδοὺ τί συνιστᾷ κατ' ἐξοχὴν τὸ μοναδικὸν τάλαντον τῆς δεσποινίδος Σοφίας Κορωναίου. Ἐθαυμάσθη ἰδίως ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνις καὶ καὶ ἐπροκάλεσε ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν ἡ καλλιτεχνική της δύναμις ἀνέλαμψεν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἐπιβολῇ κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὠδείῳ δοθεῖσαν συναυλίαν τὴν 16ην Δεκεμβρίου π. ἔ. καθ' ἣν ἔψαλε μὲ ἀπαράμιλλον χάριν καὶ ἔξοχον δύναμιν καὶ ἄπειρον γλυκύτητα τὸ ἆσμα τῆς Μαργαρίτας τοῦ Φάουστ. Κατεφάνη τότε μαθήτρια ἀληθῶς ἀνταξία τῆς κ. Φεράλδη τιμῶσα τὸ Μουσικὸν μας ἵδρυμα τὸ ὁποῖον βεβαίως καυχᾶται ὅτι δύναται νὰ ἐπιδεικνύει τοιαύτης δυνάμεως τάλαντα, οἷον τὸ ἀποκαλυφθὲν καὶ ἐκλάμψαν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς δεσποινίδος Κορωναίου.

Η ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ 1907

Ὑπὸ διεθνῆ ἔποψιν τὸ προχθὲς λῆξαν ἔτος ἔχει σημεῖα τινὰ φωτεινὰ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῇ ἐκπολιτιστικῇ ἥτις φέρει μοιραίως πρὸς τὴν διεθνῆ συνενόησιν τῶν λαῶν. Ἐν πρώτοις ἂς ἀναφέρωμεν τὰς διαφόρους συνθήκας ἢ συνενοήσεις τὴν γαλλοϊαπωνικήν, τὴν ρωσσοϊαπωνικὴν καὶ τὴν ἀγγλορωσσικήν, σκοπούσας τὴν ἀποσόβησιν πάσης τυχὸν συγκρούσεως τεσσάρων ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων Δυνάμεων ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ συνενόησις περὶ τῶν μαροκινῶν ὑποθέσεων ὅτι θέλει διευκολύνῃ καὶ τὴν περὶ ἀμεσωτέρων εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων συμφωνίαν. Ἔρχονται ἔπειτα αἱ συνενοήσεις πρωθυπουργῶν καὶ Βασιλέων ἐν Δεσίῳ, Σβημοῦνδεν, Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλοῦ, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ὡς σκοποῦσαι ἀμοιβαίας ἐπισήμους διαβεβαιώσεις περὶ τῶν εὐνοϊκῶν αἰσθημάτων τῶν συνδιασκεπτομένων καὶ χρησιμεύουσιν ὡς προοίμια μονιμωτέρων συνενοήσεων εἶτα κλειομένων ἐντὸς διεθνῶν συμβολαίων. Εἰς τὰς συναντήσεις αὐτὰς ἰδιαίτερον ὅλως διαδραματίζει μέρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ὅστις παρ' ὅλον τὸν ἀμέριμνον βίον ὃν διήγαγεν ὡς πρίγκηψ Διάδοχος, ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν θρόνον, ἐργάζεται ὡς ἐμπνευσμένος ἀπόστολος μιᾶς ὑψηλῆς πανανθρωπιστικῆς ἰδέας, τῆς ἰδέας τῆς εἰρηνεύσεως τῆς γῆς. Ἐλέχθη ὅτι εἰς τὰς μετὰ τοῦ Γουλιέλμου φετεινὰς συναντήσεις του σκοπὸν ὕψιστον ἔθεσε τὴν εὕρεσιν τρόπου μιᾶς γαλλογερμανικῆς συνενοήσεως ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἡ κορωνὶς τῆς ἀσφαλίσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ βάσις μιᾶς πανευρωπαϊκῆς ὁμοσπονδίας.

* *

Ἡ δευτέρα συνδιάσκεψις τῆς Χάγης ἐὰν δὲν ἔφερε—καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ ἀφοῦ ἡ πρόοδος χωρεῖ πολὺ βραδέως—τὰ τελικὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς εἰρηνεύσεως, ἐσημείωσεν ὅμως στάδιον προόδου εἰς τὴν ὑπὸ τῆς πρώτης Συνδιασκέψεως χαραχθεῖσαν ὁδόν. Ἡ δευτέρα Συνδιάσκεψις ἐνῷ ἐπεφυλάχθη νὰ μελετήσῃ ἀργότερον τὰ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, κατεδίκασεν ὅμως τελεσιδίκως τὰς ἀπανθρώπους ἐκρηκτικὰς ὕλας προσέτι δὲ καθώρισε ὑποχρεωτικὴν τὴν διαιτησίαν, καὶ τὴν ρητὴν κήρυξιν πολέμου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν.

* *

Διεθνὲς γεγονὸς τοῦ 1907 ὅπερ, ἄνευ τῶν διεθνῶν συνενοήσεων περὶ τῶν ὁποίων ἐκάμομεν λόγον, θὰ εἶχε δυσάρεστα ἀποτελέσματα ἱκανὰ νὰ διαταράξουν τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, εἶναι ὁ πόλεμος τοῦ Μαρόκου, ὁ ὁποῖος χάρις εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Ἀλγεσίρας ἀπεμονώθη εἰς τὴν πηγήν του, καὶ οὗτινος τὰ οἱαδήποτε ἀποτελέσματα, εἴτε λήξῃ δηλαδὴ μὲ μίαν γαλλικὴν προστασίαν ἢ μὲ ἐντοπίαν κυβέρνησιν μεταρρυθμιστικήν, θὰ εἶναι ὅτι μία νέα γωνία τῆς Ἀφρικῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ· τοῦ ὁποίου πολιτισμοῦ πρότινων ἑβδομάδων ἐτελοῦντο ἐν Περσίᾳ τὰ πρῶτα πραγματοποιηθέντα βήματα διὰ τῆς συσταθείσης πρὸ μικροῦ μόλις κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας. Εὐτυχῶς ἡ ἐρρωμένη στάσις τῶν Περσῶν φιλελευθέρων καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν Δυνάμεων ἀπεσόβησαν τὸν κίνδυνον.

* *

Καὶ ἐν Ρωσσίᾳ προσέτι αἱ τελεσθεῖσαι ἐκλογαὶ τῆς Τρίτης Δούμας, ἐνῷ δηλοῦσι τὴν τρὶς γενομένην προσπάθειαν ἵνα καταπνιγῶσι οἱ ἐνθουσιασμοὶ τῶν φιλελευθέρων στοιχείων, ἐν τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου ἐν τῇ χθὲς ἀκόμη τυραννουμένῃ χώρᾳ τοῦ Βορρᾶ, μαρτυροῦσι ταυτοχρόνως διὰ τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ εἰσῆλθε καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ ἔθιμα τῆς Ρωσσίας.

* *

Καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ὁ ἐσωτερικὸς ἐκτυλιχθεὶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος βίος δηλοῖ διὰ τῶν ἀγώνων τοῦ τύπου καὶ τῶν λαϊκῶν τάξεων διηνεκῆ προσπάθειαν τῶν λαῶν πρὸς τὴν ἀληθῆ καθιέρωσιν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῶν προνομιῶν καὶ τῆς κατακτήσεως πλειοτέρας εὐμαρείας ἐν τῷ ζεῖν.

Ἐὰν εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις ἀκόμη περὶ τῆς ἐπαπειληθείσης, κατὰ τὸ λέγειν μέρους τοῦ τύπου, ρήξεως μὲ πολεμικὰς συνεπείας μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Ἀμερικῆς, ρήξεως ἥτις εὐτυχῶς δὲν ἐπηκολούθησε, θὰ ἔχομεν διεξέλθῃ πᾶν τὸ ἐπισυμβὰν σπουδαῖον ἐν τῷ πολιτικῷ ὁρίζοντι κατὰ τὸ 1907.

* *

Ἐὰν δὲ ἰδίᾳ ῥίψωμεν ἓν βλέμμα τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ εἰς τὰ συμβάντα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος θὰ ἴδωμεν ἐν αὐτῇ ὅλως ἐναντίας προσπαθείας τῶν ἐν τῷ διεθνεῖ ὁρίζοντι ἀναφαινομένας. Ἐνταῦθα ἡ ἐξόντωσις, τὸ μῖσος, οἱ διωγμοὶ εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἡ Ρωμουνία καταδιώκει ἀπηνῶς καὶ ἀγνωμόνως Ἕλληνας καὶ Ἑβραίους, ἰθαγενεῖς καὶ τούτους τῆς χώρας ἐκείνης καὶ συντελέσαντας κυρίως εἴς τε τὴν ἐμπορικὴν καὶ ἀνάδειξιν αὐτῆς. Ἡ Βουλγαρία μὴ ἀρκουμένη εἰς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ τελούμενα ὑπὸ τῶν Κομητατζίδων

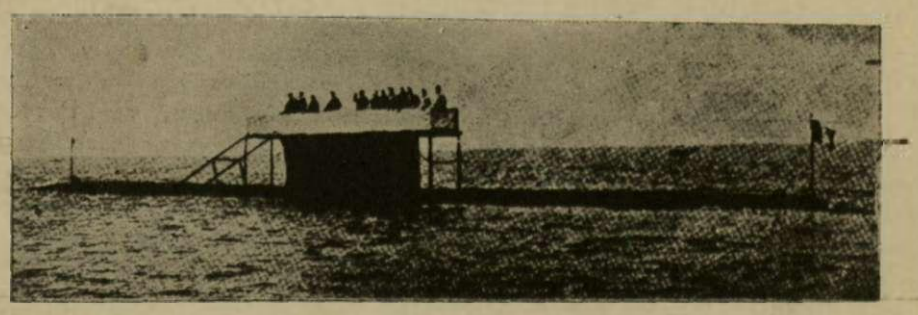

Τὸ νεώτατον Γαλλικὸν ὑποβρύχιον «Ὀπάλ»

της, ἐνθαρύνει καὶ προκαλεῖ τὴν καταστροφὴν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Ἀνατολῇ. Ἡ δὲ Τουρκία ὡσεὶ ὑπήκουσα εἰς τὸ τυφλὸν μοιραῖον τέλος της ἐνῷ ἀποστέργει τὴν σύμπραξιν μὲ στοιχεῖα ὧν τὸ ἐθνικὸν συμφέρον συνάδει μὲ τὴν συντήρησίν της, φαίνεται δεικνύουσα ἀδυναμίαν πρὸς τοὺς οὐδὲν ἄλλο ὀνειρευομένους εἰ μὴ τὸν ταχὺν ἐξαφανισμόν της.

* *
*

Τῆς βουλγαρικῆς βαρβαρότητος ἔσχομεν ἐνταῦθα τὸν ἀντίκτυπον διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεως ἀστέγων προσφύγων ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωλυλίας οὓς ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία προσεπάθησε νὰ βοηθήσῃ ἐπαξίως τῶν περιστάσεων διὰ τῆς παροχῆς ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῆς οἰκοδομήσεως νέων πόλεων ὑπομιμνησκουσῶν εἰς τοὺς ἀστέγους ἐκείνους τὴν πεφιλημένην γενέτειραν.

Ἐκτὸς τῶν πενθίμων τούτων γεγονότων, ἔχει νὰ ἀναγράψῃ τὸ 1907 καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν, ἰδίᾳ διὰ τὴν πρόθυμον προσέλευσιν καὶ τὴν ἀντοχὴν τῶν ἐφέδρων, τῶν μεγάλων Γυμνασίων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ· τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις, ἐπισφραγίσασαν δι' ἐπισημοτέρου τρόπου καὶ τὴν ὑφισταμένην ἀγάπην καὶ συμπάθειαν μεταξὺ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῶν ἐχόντων τόσην ὁμοιότητα ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τῇ καταγωγῇ καὶ τοῖς πόθους.

* *
*

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις ἀπαισιόδοξος ἵνα ἀποφανθῇ ὅτι ἡ δρᾶσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους δὲν ἀντεπεκρίθησαν οὔτε πρὸς τοὺς πόθους τοὺς ἐθνικούς, πρὸς ἃ ἀποβλέπει καὶ ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω ἑλληνισμός. Ὁπωσδήποτε νομοθετήματα τινὰ καθὼς τὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν πρσσφύγων καὶ τὸ τοῦ μονοπωλίου τῆς κινίνης, ἔστωσαν ὡς ἐξιλέωσις τῶν παραπτωμάτων τοῦ λήξαντος βουλευτικοῦ ἔτους. Μᾶλλον παρήγορον συναίσθημα μᾶς παρεῖχεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις μὲ τὴν δραστηριότητα μεθ' ἧς διεξήγαγε τὰ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν πυροβόλων καὶ τὴν παραγγελίαν 36 πυροβαρχιῶν τοῦ ἀρίστου ἀποδειχθέντος ὑλικοῦ.

Εἴθε τέλος τὸ 1908 νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένας τὰς ἰδέας περὶ δικαίου καὶ διεθνοῦς εἰρήνης, τὰς ἐξωτερικευθείσας καὶ τὰς διαφόρους συμβάσεις, συνδιασκέψεις καὶ προπόσεις τῶν ἐπισήμων.

Εἴθε ἰδίᾳ ἐν Ἀνατολῇ, νὰ ὑπερισχύσῃ ἡ δέα τῆς εἰρηνεύσεως ἐν τῷ Δικαίῳ, διὰ τῆς ἀμερολήπτου ἀντιλήψεως τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, ἀναγνωριζούσης τὰ ἱστορικὰ δίκαια καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μ. Χ...ς

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὑπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

Ἡ Κλαίρη Ἄξτμαν εἶχε δέκα ἐννέα χρόνια. Εἶχε λάβῃ καλὴν ἀγωγὴν ἂν καὶ δὲν ἦτο πολὺ πεπαιδευμένη καὶ ἦτο συμπαθὴς ἂν ὄχι ὡραία. Ὁ καθηγητὴς δὲν τὴν ἐγνώριζεν, ἂν καὶ τὴν εἶχε συναντήσει ἑκατὸ φορὲς ἢ μᾶλλον διότι ἀκριβῶς τὴν εἶχε συναντήσει ἑκατὸ φορὲς καὶ διότι εἶχε μεγαλώσει, ὅπως λέγεται, μπροστὰ στὰ μάτια του. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἡ προσοχὴ τῆς μικρῆς εἶχε ὀλισθήσει ἐπὶ τοῦ κ. καθηγητοῦ χωρὶς νὰ σταματήσῃ ποτὲ ἀπάνω του μίαν στιγμήν. Εἶχε χορέψῃ τὸ βάλς μαζύ του καθὼς μὲ τόσους ἄλλους, καὶ ἡ καρδία της δὲν εἶχε κτυπήσει πειὸ δυνατὰ παρ' ὅταν ἐχόρευε μὲ ἄλλους· ἰδοὺ ὅλο τὸ παρελθὸν τῶν δύο αὐτῶν ψυχῶν, τὰς ὁποίας ὁ δήμαρχος καὶ ὁ παπᾶς τοῦ Χαγκελδστάτδ ἔμελλον νὰ ἑνώσουν δι' ὅλην τὴν ζωήν.

Ἡ ἀδιαφορία ἢ μᾶλλον ἡ ἀπροσεξία τοῦ Ἐρρίκου Μαρσὰλ εἶχεν ἀκόμη μίαν ἔντιμον δικαιολόγησιν τὴν ὁποίαν ἀξίζει νὰ σημειώσωμεν. Ἡ δεσποινὶς Ἄξτμαν, ἂν καὶ εἶχε ἕνα ἀδελφὸν καὶ δύο ἀδελφάς, ἀνεφέρετο μεταξὺ τῶν πλουσίων κληρονόμων τῆς ἐπαρχίας. Ἡ προῖκα της, καίτοι διπλασία ἐκείνης τῆς Δεσποινίδος Κόλβ, ἀντεπροσώπευε μόλις τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον τῆς μελλούσης κληρονομίας της. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἰατρὸς ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέβλεπε ὑψηλότερα τοῦ ἀτόμου του, ὀνειρεύετο μόνον γάμον ταιριάζον μὲ τὴν θέσιν του· ἀλλ' ἴδωμεν πῶς ἡ μετριοφροσύνη του ἀντεμείφθη.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἀδικία ἐπανωρθώθη ὑπὸ ἑνὸς τυχεροῦ γεγονότος. Ἡ καλὴ Μπλούμενβαχ ἔπαιξεν εἰς αὐτὸ τὸν ρόλον τῆς Προνοίας. Ὁ κ. Ἄξτμαν ἐδέχθη ἐγκαρδίως μίαν πρότασιν «ἡ ὁποία τοῦ παρεῖχε εὐχαρίστησιν καὶ τιμὴν» ἡ μητέρα ἰλλυγγία μὲ μόνην τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ θυγατέρα της θὰ ὀνομασθῇ ἡ κυρία προφεσσορίνα.

Οἱ δύο νέοι, διότι καθένας ξαναγίνεται νέος ὅταν πρόκειται νὰ πανδρευθῇ, βλέπονται ἀπὸ τοτε κάθε μέρα, καὶ ἡ ἀγάπη των μεγαλώνει μὲ τὴν ἀνιοῦσαν ἐκείνην κλίμακα τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν ποτὲ δυνηθῇ νὰ ὑπολογίσουν οἱ μαθηματικοί.

Ὅλον τὸ Στρασβοῦργον ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ δόκτωρ Μαρσὰλ ἔγινεν νεώτερος κατὰ δέκα χρόνια. Ὅταν περνᾷ τρέχων εἰς τὸν δρόμον, θὰ ἐλέγετε ὅτι ἔχει πτέρυγας. Εἰσέρχεται εἰς τὰ ὡραιότερα καταστήματα τῆς πόλεως, καὶ ἀγοράζει χωρὶς νὰ παζαρεύσῃ ὅτι εὑρίσκει ἀκριβώτερον, πληρώνει καὶ φεύγει σὰν τρελλὸς, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸ ὑπόλοιπον. Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, εἶνε προσηνὴς μὲ τοὺς ἀρρώστους του, μὲ τοὺς νοσοκόμους, μὲ τὰς ἀδελφὰς τοῦ ἐλέους· τὰ βλέπει ὅλα ρόδινα· διατάζει κρασί, κοτόπουλα, κοτολέττες εἰς ὅσους θέλουν. Εἰς τὴν ἕδραν του πρεσβεύει τὰς πλέον παρηγόρους θεωρίας, ἀρνεῖται τὰς ἀνιάτους ἀσθενείας, καὶ δὲν ἐννοεῖ διατί ἕνας ἄνθρωπος φρόνιμος, εὐτυχὴς καὶ παντρεμμένος δὲν θὰ ἐζοῦσε ἕνα ἥμισυ αἰῶνα! Τὸν ἀκοῦνε, χαμογελῶντες, καὶ ὁμολογοῦν συγχρόνως ὅτι οὐδέποτε εἶχε δείξει τόσην σοφίαν.

Τέλος οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν μὲ μεγάλην πομπὴν εἰς τὸ Ἐργοστάσιον τῆς Χάγκελδσταδτ...

Ἡ ἑορτὴ ὑπῆρξεν ὄχι μόνον πολυτελὴς ἀλλὰ καὶ ἐγκάρδιος καὶ συγκινητική. Ἐν πρώτοις ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου ἦτο οἰκογενειακὸς φίλος. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἔκλαιεν μὲ ζεστὰ δάκρυα προφέρων τοὺς ἀνεκλήτους λόγους οἱ ὁποῖοι ἑνώνουν δύο καρδίας μέχρι θανάτου. Ὁ ἐφημέριος, ὑπῆρξε ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ διδάσκαλος τῆς Κλαίρης καὶ τῶν δύο ἀδελφάδων της. Κάλλιον παντὸς ἄλλου, ἐγνώριζε ποίαν λεπτὴν καὶ τρυφερὰν ψυχὴν ἔμελλεν νὰ παραδώσῃ ὁ γάμος εἰς τὸν δόκτωρα Μαρσάλ.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐδυσπίστει ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς καταστροφεῖς αὐτοὺς τῶν εἰδώλων. Ὡμολόγησε δὲ τοὺς φόβους του μὲ τόσην ἁπλότητα, συνέστησε μὲ τόσην ἀφέλειαν εἰς τὸν ἄνδρα τὴν ἱερὰν ἄγνοιαν καὶ τὰς σεβαστὰς προλήψεις τῆς γυναικὸς, ποῦ ὁ Μαρσὰλ θὰ τὸν ἐφιλοῦσε, ἐὰν δὲν τοῦ ἔβλεπε τὸ πρόσωπον ὅλο γεμάτο ταμπάκο ἕως στὰ μάτια. Οἱ ἐργάται τοῦ ἐργοστασίου εἶχον χιλίους λόγους διὰ νὰ ἀγαποῦν καὶ ἐκτιμήσουν τὴν οἰκογένειαν Ἄξτμαν. Ὁ ἀρχηγὸς ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀλσατοὺς βιομηχάνους οἱ ὁποῖοι φέρονται πατρικῶς πρὸς τοὺς ἐργάτας των καὶ ζυγίζουν μὲ σωστὴ ζυγαριὰ τὰ δίκαια τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας. Προσθέσατε ὅτι ὁ ἰατρὸς δὲν ἔφθανεν ὡς ξένος ὅλως εἰς τὸ χωρίον αὐτό.

Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, σχεδὸν ὅλοι ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ σχετισθοῦν μαζύ του καὶ ἐγνώριζον ἐκ πείρας τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὸν σεβασμόν του διὰ τὴν ἀνθρωπίνην μηχανήν. Οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔκαμαν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ λαμπρύνουν τὴν οἰκογενειακὴν ἑορτὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον προσκληθῆ. Ὁ προϊστάμενος τοὺς ἔδιδε χορὸν καὶ αὐτοὶ τὸ μετέτρεψαν ἐξ ἰδίων εἰς συναυλίαν· καὶ εἰς τὰ γεῦμα τὸ ὁποῖον τοὺς προσέφεραν, αὐτοὶ προσέφεραν τὰ πυροτεχνήματα, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἁγία ἰσότης διετηρήθη μέχρι τέλους μεταξὺ ἐργασίας καὶ κεφαλαίου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΖΩΗ

(Ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ Καΐρου)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΝΑΣ
(Χρηματιστὴς)
Ἐλεγκτὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἵφιτος»

Π. ΛΕΝΝΟΣ
Γραμματεὺς τοῦ Χεδιβικοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Καΐρου

ΤΑ ΘΕΑΓΗΤΡΑ ΤΩΝ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΩΝ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

Χορὸς ἐν παγοδρομίᾳ

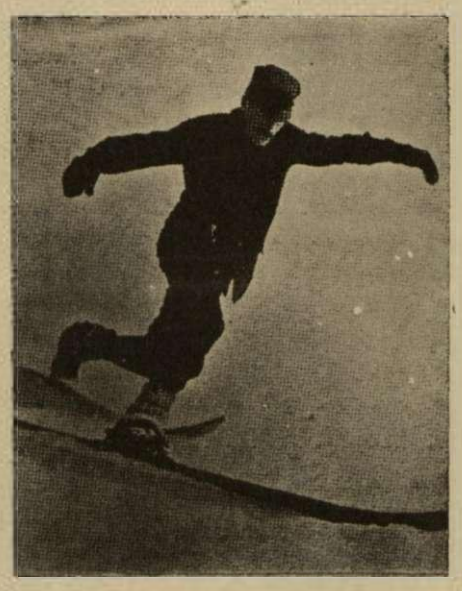

Χιονοδρομία μὲ τὰ ἐπιμήκη χιονοπέδιλα
(Φωτ. εἰς τὴν στροφὴν)

ΚΩΜΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

..Θέλω νὰ σὲ παρετήσω μὰ ἡ καρδιά μου [σὲ πονεῖ
Σ' εἶσ' ἡ πρώτη μου ἀγάπη σ' εἶσε καὶ ἡ [παντοτεινή.

Τὰ φαρμακεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ θεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον εὔχονται τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλασσομένους... τὸ νέον ἔτος εὐτυχές.

(Ἐκ τῆς 6ης Σελ. τῶν «Καιρῶν» 31 Δεκεμ. 1907)

ΠΑΛΑΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

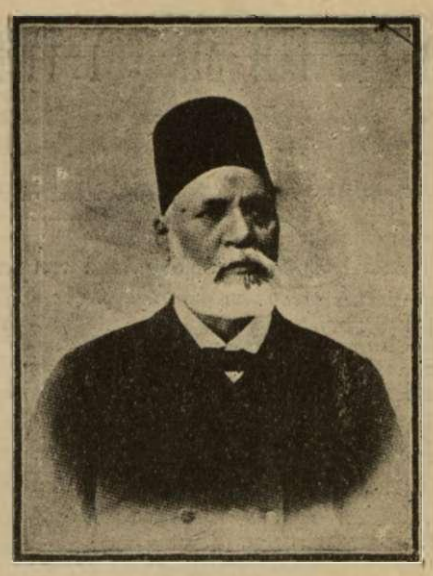

Ο ΑΡΑΜΠΗ-ΠΑΣΣΑΣ

Ὁ ἄγγλος Οὐΐλφριδ Μπλοῦντ ἐξέδωκεν ἐσχάτως βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Η μυστικὴ ἱστορία τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου». Περὶ τοῦ Ἀραμπῆ πασσᾶ, ὃν κρίνει εὐμενῶς ὁ συγγραφεὺς γράφει τὰ ἑξῆς: «25 ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταδίκης του καὶ ὁ Ἀραμπῆ πασσᾶ 70ετὴς σήμερον τὴν ἡλικίαν καὶ ὑγιέστατος διαμένει ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐν Καΐρῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Nasria. Ἐκ τῶν ἑπτὰ συγκαταδικασθέντων τὸ 1882 τρεῖς ἀπέθανον εἰς τὴν Κεῦλάνην ἐξόριστοι καὶ 2 ἐν Καΐρῳ. Ὁ Ἀραμπῆς ἐπιζῆ μόνον μετὰ τοῦ Ἀλῆ Φεχμῆ πασσᾶ. Δύο ἐκ τῶν 18 τέκνων τοῦ Ἀραμπῆ εἶνε εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως».

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΟΥΡΝΙΑ
129—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—129 κάτωθι Καπνικαρέας.
ΚΑΙ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΙΟΛΟΥ 228.
—Βαπτιστικά, στέφανα γάμων, φανέλλες κάλτσες, ἐσώβρακα, ὑποκάμισα, φοκόλ, λαιμοδέτας, μανδήλια, προσόψια, ὅλα τὰ ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα εἴδη, ὡς καὶ φορέματα παίδων καὶ κορασίων. πλπ.
Τὸ ἐργοστάσιον ἀναλαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν πλεκτῶν εἰδῶν ὡς καὶ φορέματα παίδων καὶ ἀσπρόρουχα.
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΔΑΜΑΛΙΣ
Διεύθυνσις
Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ
ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ
Κολοκυνθοῦν—Ἀθήνας

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΙΑ'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Διατί ὅθεν **ἀφρόνως καὶ παραδοξώτατα** φερόμενοι δὲν λαμβάνετε ἀνάλογα αὐστηρὰ μέτρα, ὅπως τεθῇ μὲν τάχιστα πλέον εἰς τὰς Ἀποθήκας τῆς Ἀποστρατείας καὶ τὸ παλαιὸν ἔμψυχον καὶ λογικὸν ὑλικὸν τοῦ Στρατοῦ παραπλεύρως τῶν τέως τηλεβόλων Krupp καὶ τῶν τέως τυφεκίων Gras, *ἀνανεωθῇ δὲ καὶ τοῦτο συντονώτατα* καὶ κατ' ἐξοχὴν πρωτίστως διὰ νεωτέρας ζωῆς, ὑγιεστέρου πνεύματος, πρακτικωτέρας μορφῆς; Δὲν νομίζετε, ὅτι ὁμοιάζετε ἐφοπλιστὴν ἐμπιστευόμενον ἀρτιπαγές, μέγα καὶ πολυτελὲς ὑπερωκεάνειον paquebot εἰς ἁπλοῦν λεμβοῦχον ὡς πλοίαρχον καὶ εἰς πορθμεῖς τοῦ Πηνειοῦ ὡς πλήρωμα; Δὲν νομίζετε, ὅτι *ρίπτετε*. οὕτως *ἀστόργως ἀδρανοῦντες*, ἀμβλυωποῦντες καὶ ἐθελοτυφλοῦντες, τὰ ἑκατομμύριά μας καὶ τὰ χρυσᾶ μας ὄνειρα εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀτιμίας;

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Ἀξιοῦμεν ἐπιτακτικῶς πρὸς μοναδικὴν σωτηρίαν καὶ τελείαν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ μας:

1) *Ἐλάττωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ 60οῦ τοὐλάχιστον ἔτους τῆς ἡλικίας των*, μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Στρατός μας θ' ἀπαλλαγῇ οὐ μόνον ἀρνητικῶν μηδαμινοτήτων ἀχρήστων πλέον, ἀλλὰ καὶ *στοιχείων θετικῶς ἐπιζημίων διὰ τὸ Στράτευμα*, πολλαχῶς καὶ ποικιλοτρόπως ἀποσυντιθέντων (débandant) τὰ διάφορα Σώματα, ὅπλα καὶ ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, καὶ διασπαθιζόντων, παραλυόντων καὶ ὀπισθοδρομούντων—ὄχι σταματώντων—πᾶσαν πρόοδον, πᾶσαν ἀνάπτυξιν, πᾶσαν ζωήν, πᾶσαν πτῆσιν τῶν ὑφ' ἑαυτοὺς ἀετῶν πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὰ ὕψη τῆς Δόξης καὶ τῶν ἱερωτέρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὀνείρων....

2) Ἵδρυσιν Σχολείου Λοχαγῶν, εἰς ὃ νὰ δύνηται νὰ εἰσέρχηται καὶ φοιτᾷ ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν πᾶς οἱοσδήποτε κατώτερος Ἀξιωματικὸς οἱασδήποτε προελεύσεως καὶ οἱουδήποτε ὅπλου, διότι οὕτω καὶ μόνον, Ὑψηλότατε καὶ κ. Θεοτόκη, θὰ δυνηθῶμεν τοὐλαχιστον μετὰ 5 ἔτη—ὁπότε θὰ συμπληρωθῇ καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν ταχυβόλων, ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Ναυτικοῦ μας, ἡ συνένωσίς μας μὲ τὴν Εὐρώπην Σιδηροδρομικῶς κλπ.—νὰ ἔχωμεν Ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς ἐπαξίους τῆς ὑψηλῆς τῆς ὑψίστης ἀπιστολῆς των. Ἂν εὕρητε ἀντιδράσεις, ὡς θρυλλεῖται καὶ θρυλλεῖται πατάξατε τοὺς ἀχρείους αὐτοὺς καὶ προδότας ἀντιδρῶντας διὰ τοῦ ἀμειλικτοτέρου τρόπου καὶ ἀναλγήτως· διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἀπαίσιοι σάρακες τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ τε Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους· διότι οἱ τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἐρποντες ἀμαθεῖς μεταξὺ τῶν πλοκάμων τῆς *αἰσχρᾶς Συναλλαγῆς*, οἵτινες *διὰ ταύτης καὶ μόνης* ἐλπίζουσι ν' ἀναρριχηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν Ἀνωτέρων βαθμίδων τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας ὅπως ἐκεῖθεν ἐπισκοπήσωσι τὰ πάντα διὰ τῆς καταχθονίου ἀσημότητός των καὶ βαραθρώσωσι ἐπὶ μᾶλλον καὶ πατρίδα καὶ ὄνειρα καὶ τιμήν, ὡς καὶ τῷ 1897! Συντρίψατε καὶ σπαράξατε τούτους ὡς σκώληκας ἀσήμους καὶ μὴ πτοεῖσθε ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀλίγων ἀθλίων! Ἀνοίξατε τὰς *πύλας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ πολέμου, οἱ πτυχιοῦχοι τῆς ὁποίας καὶ μόνοι* θὰ δικαιοῦνται προβιβασμοῦ εἰς τοὺς βαθμοὺς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ (Ταγματάρχου καὶ ἄνω), καὶ βεβαιώθητε, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐσώσατε καὶ ὑψώσατε εἰς περιωπὴν ἀρχαίου ἑλληνικοῦ καὶ σημερινοῦ Ἰαπωνικοῦ στρατοῦ τὸν Στρατόν μας! Πεισθῆτε δέ, ὅτι ἐφόσον δὲν ἱδρύετε τοιαύτην Ἀκαδημίαν καὶ δὲν ὑψώνετε τοιαύτας πύλας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου, ὅτι μυριάκις προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ διαλύετε τὸν ἐν παρῳδίᾳ τοῦτον δῆθεν Στρατόν μας, τὸν ἀπορροφῶντα μάτην τόσους ἱδρῶτας καὶ τόσους πόθους μας ἱερούς...

Εἷς μόνον ξένος Ἀξιωματικός, καὶ διοικητὴς τῆς Ἀκαδημίας ταύτης ἀρκεῖ ἐπί τινα τοὐλάχιστον ἔτη, ὅπως προσδώσῃ τὸν ἁρμόζοντα τόνον. Καθηγητῶν δὲ διὰ τὴν σπουδὴν τῶν διαφόρων μαθημάτων εὐτυχῶς τὸ στράτευμά μας εἴς τε τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς βαθμοὺς καὶ δὴ εἰς τὸ Σῶμα τῶν Γεν. ἐπιτελῶν.

Καὶ ἵνα μάθῃ ὁ λαὸς καὶ ὁ τύπος, τίνες οἱ ἀφανεῖς οὗτοι ἥρωες—καὶ πολλάκις φεῦ! τὰ θύματα—τῆς μελέτης, τῆς προόδου, τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς πραγματικῆς ἀξίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος θὰ κατονομάσωμέν τινας μόνον, λυπούμενοι σφόδρα, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀναγράψωμεν ὅλους:

α). *Ἐκ τῶν Ἀνωτάτων μόνον* ὁ ὑποστρ. κ. Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

β). *Ἐκ τῶν ἀνωτέρων* οἱ Συνταγματ. κ. κ. Κωνστ. Σαπουντζάκης ὅστις θὰ ἐτίμα καὶ ὡς Διοικητὴς τὴν ἄνω Ἀκαδημίαν τοῦ Πολέμου, Νικ. Ζορμπᾶς (Πυροβολικοῦ), Παναγ. Δαγκλῆς (τῶν Γεν. ἐπιτελῶν καὶ ἐφευρέτης τοῦ νέου ὀρειβατικοῦ ταχυβόλου πυροβόλου, παγκοσμίου φήμης). Θεόδ. Λιμπρίτης (τοῦ Μηχανικοῦ, ἀτυχῶς πολιτευόμενος) καὶ Ἀγαμ. Πάλλης τοῦ Μηχανικοῦ, ὑπασπιστὴς τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ἀντισυνταγματάρχαι οἱ κ. κ. Ἐμμαν. Μανουσογιαννάκης καὶ Κωνστ. Καλλάρης (τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν).

Ταγματάρχαι οἱ κ. κ. Β. Δούσμανης, Γ. Χατζηανέστης καὶ Κ. Νίδερ (τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν), Πάτρ. Κοντογιάννης (τοῦ Μηχανικοῦ καὶ στρατ. Ἀκόλουθος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Ἑλλην. Πρεσβείας μας), Εὐστρ. Πίσσας (τοῦ Μηχανικοῦ καὶ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως), Σπυρ. Καναβατσόγλους (τοῦ Ἱππικοῦ).

γ). *Ἐκ τῶν Κατωτέρων*, οἱ λοχαγοὶ κ. κ. Ἱπποκρ. Παπαβασιλείου, Ἰω. Μεταξᾶς καὶ Ξεν. Στρατηγὸς (τῶν Γεν. ἐπιτελῶν), Κ. Γουβέλης (τοῦ Πυροβολικοῦ), Ἰάκ. Νεγρεπόντης (τοῦ Μηχανικοῦ), Ἀναστάσ. Κατσιμίδης (τοῦ Πεζικοῦ) καὶ εἴ τινες ἄλλοι.

Ἐκ τῶν ἄνω δέ τινες δύνανται λίαν εὐδοκίμως ν' ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν καὶ 2 καὶ 3 ἔτι μαθημάτων.

Ὡς πρὸς τὰ Γενικὰ δὲ μαθήματα τῆς ἐν λόγῳ Ἀκαδημίας, ταῦτα δύνανται ἢ νὰ τ' ἀκολουθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ οἱ φοιτηταὶ—Ἀξιωματικοί, ἢ νὰ παραδίδωσι τούτοις ταῦτα οἱ σχετικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ἀκαδημίᾳ (Διοικητικὸν καὶ Διεθνὲς Δίκαιον, Πολιτικὴν οἰκονομίαν, Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίαν, Παγκόσμιον Ἱστορίαν καὶ Γεωγραφίαν κλπ).

Μέγαρον δι' Ἀκαδημίαν, δηλ. διὰ παραδόσεις τῶν μαθημάτων ταύτης τῶν θεωρητικῶν, πρόκειται ἡμῖν τόσαι ἔρημοι καὶ παμμεγέθεις αἴθουσαι τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

3). Ἵδρυσιν Προπαρασκευαστικοῦ Σχολείου ὑπαξιωματικῶν, πανομοιοτύπου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἄλλοτε προϋπάρξαντος ὑπὸ αὐστηροτάτους καὶ ἐντιμοτάτους Ἀξιωματικοὺς καὶ Καθηγητάς.

Λοέ, Τύπε, Στρατὲ ἔντιμε καὶ ἔνδοξε, Σωματεῖα καὶ Σύλλογοι, Πανελλήνιον, **Βουλή, Κυβέρνησις,** *ΥΨΗΛΟΤΑΤΕ καὶ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ*, θέλετε ὄντως νὰ καταρτίσητε Στρατὸν ἄξιον τῆς δοξασμένης ἱστορίας του καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του; μόνον διὰ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μέσων θὰ τὸ κατορθώσητε· εἰ δὲ μή, τὰ πάντα φροῦδα, τὰ πάντα εἰρωνεία, ὄλεθρος καὶ ἄβυσσος!!... Ἐπιμείνατε ὅθεν καὶ ἐπιβλήθητε!!!...

Ἔφιππος

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Σημειώσεις μιᾶς κυρίας τοῦ Ἄρεως

(Συνέχεια τοῦ ταξειδίου εἰς τὸν Ἄρην)

Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ σᾶς ἐνοήσω καλὰ ἐσᾶς ἀνθρώπους τῆς Γῆς.

Μία ἡμέρα, τὴν περασμένη βδομάδα, ἐπῆρα ἕνα κρυολόγημα, καὶ εἶχα καὶ λιγάκι πυρετό. Εἶπα λοιπὸν στὸν ἄνδρα μου νὰ πάῃ ναῦρῃ τὸν γιατρό μας νὰ τὸν ἐρωτήσῃ γιὰ τὴν ἀδιαθεσία μου. Ὁ ἄνδρας μου, ποῦ ἀρχίζει νὰ κατολάβῃ ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ ὅτι τοῦ λέγω, ἐπῆγε ἔφερε ἕνα γέροντα χοντρολαίμη, ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ νοιώθῃ δὰ καὶ τόσο ἀπὸ ὑγεία, γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν θἄφηνε νὰ γίνῃ τόσο παχύς. Στὸν Ἄρην ἐὰν ἕνας γιατρὸς δὲν βρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν ὑγείας τὸν στέλνομεν στὴν ἐξοχὴν νὰ καλλιεργήσῃ στάρι, καὶ βάζουνε στὴ θέσι του ἕνα γερότερό του γιαὶ λέμε ὅτι γίνεται κακὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἀνικάνους.

Ἀλλ' ὁ ἄσχημος καὶ παχὺς γέρος δὲν εἶνε τὸ παραδοξότερον μέρος τῶν συστημάτων σας τῆς Γῆς. Ἔμεινα σταλήθεια κατάπληκτη ὅταν ὁ ἄνδρας μου μοῦπε ὅτι ὁ γιατρὸς θὰ ἐπιστρέφῃ πάλιν, καὶ ὅτι θὰ τὸν πληρώναμε ἕως ποῦ νὰ γίνω καλά. Φαίνεται ἀπίστευτο· στὸν Ἄρην θὰ λέγαμε τρελλὸν ὅποιον θἄκανε τέτοιο πρᾶγμα. Ὁ γέρος ἦρθε καὶ ἐκύταξε τὸν σφιγμό μου, λέγοντας ποῦ κατάλαβε τί εἶχα, καὶ ἔπειτα εἶπε ὅτι θὰ μοῦστελνε ἕνα γιατρικὸ γιὰ νὰ πιῶ. Βέβαια θὰ πῆρε καὶ μένα τρελλὴ σὰν τοὺς ἄλλους, ἐνῷ δὲν εἶμαι διόλου ἔτσι κακά, ἂν καὶ ὁ ἄνδρας μου λέγει ὅτι δὲν νοιώθω.

Στὸν Ἄρη κάθε εἴκοσι ἢ τριάντα πρόσωπα ἔχουνε ἕνα γιατρό, καὶ ἡ δουλειά του εἶναι νὰ τοὺς διατηρήσῃ καλὰ στὴν ὑγεία. Γιὰ πληρωμή του τοῦ δίνουμε ἕνα ὡραῖο σπίτι καὶ τροφὴ καὶ ἄνεσι ὅτι ἔχει ἀνάγκη. Ἀλλὰ ἂν ἕνας ἀπὸ τοὺς εἴκοσι πέφτει ἄρρωστος, τότε τὸ Συμβούλιον τοῦ τόπου ἐλαττώνει μέρος τῆς τροφῆς τοῦ ἰατροῦ ἕως ὅ ου ὁ ἄρρωστος γίνῃ καλά. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ γιατρὸς κάνει ὅλα τὰ δυνατά του νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀρρωστοίνουν ποτὲ καὶ μένουν ἔτσι γεροῖ ἕως ποῦ νὰ πεθαίνουν πολὺ γερόντοι. Ἀλλὰ ἐδῶ στὴν Γῆν σεῖς τὰ καταφέρετε ναῦρῃ συμφέρον ἑνὸς γιατρὸς νὰ κρατῇ ἄρρωστον τὸν πελά ην του ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερο.

Ἔπειτα σεῖς δὲν ξέρετε ποτὲ τί σᾶς δίνει νὰ πιῆτε ὁ γιατρός, καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ κάτι ποῦ νὰ σᾶς ἐμποδίσῃ νὰ γίνεται γλήγορα καλά, ποῦ σεῖς εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ πάρετε. Καὶ ἂν βάζῃ μέσα πολὺ ἀπὸ τὸ κακὸ τὸ φάρμακο καὶ πεθαίνετε ἀπ' αὐτό, αὐτὸς δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ παρὰ νὰγράφῃ σ' ἕνα χαρτὶ ποῦ ἔχετε πεθάνῃ, ἀπ' ἄλλο τι, καὶ ὅλοι τὸν πιστεύουν. Ὅταν ὁ ἄνδρας μου μοῦ λέγει ὅτι πολλὰ πράγματα ποῦ μεῖς κάνουμε στὸν Ἄρη δὲν θὰ ἐγκληματισθοῦν στὴ Γῆ, προτοῦ ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἐδῶ κάτου μεταβάλῃ τὰς παρούσας ἀπλήστους καὶ κακοπίστους κλίσεις της, τὸν ρωτῶ ἐὰν οἱ γιατροὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ὁ ἄνδρας μου μὲ πῆρε μιὰ μέρα σἔναν τόπο ποῦ λέγεται σχολεῖον. Ἐκεῖ πέρα ἦτο ἕνας γέρος μὲ φαλακρὸ κεφάλι ποῦ ἐδίδασκε κάμποσα ὤμορφα καὶ γεμάτα ὑγεία παιδιὰ τί πρέπει νὰ κάμουν ὅταν μεγαλώσουν. Ἔκαμα κάμποσες ὧρες ὡς νὰ καταλάβω ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς δὲν χωρατεύουν μὲ τέτοιο σχέδιο ἐργασία. Ἡμεῖς στὸν Ἄρην δὲν ἔχουμε τὴν ἀπαίτησι νὰ γνωρίζουμε τί μέλλει γενέσθαι σὲ τριάντα ἢ σαράντα χρόνια πειὸ μπροστὰ ἀπὸ μᾶς. Ἀλλὰ εἴμεθα πολὺ βέβαιοι ὅτι θὰ συμβῇ κάτι ὅλως διόλου διαφορετικὸ ἀπὸ ὅτι συμβαίνει σήμερα, ἐπειδὴ ὅλα τὰ πράματα ἀλλάζουν ἀκατάπαυστα. Καὶ λέμε ὅτι ἡ φύσις θὰ διδάξῃ τὰ παιδιὰ πῶς νὰ φέρωνται μὲ τοὺς νέους ὅρους τῆς ζωῆς.

Ἀλλ' εἰς τὴν Γῆ, σεῖς δὲν κάνετε τοῦτο διόλου. Φαίνεσθε σὰν νὰ πιστεύετε ὅτι τὰ πράματα θὰ μείνουν πάντα τὰ ἴδια. Ὁ γέροντας ἐκεῖνος ὁ δάσκαλος ἐμάθαινε στὰ παιδιὰ ὅλα τὰ πράματα ποῦ εἶχε μάθει ὁ ἴδιος, καὶ τοὺς ἔλεγε νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὴν πεῖραν του. Ἀλλ' ὁ ἄνδρας μου μοῦ λέγει ὅταν ὁ γέρος αὐτὸς ἀποκτοῦσε τὴν πεῖρα του, σεῖς δὲν εἴχατε οὔτε αὐτοκίνητα οὔτε ὑπόγειους σιδηρόδρομους.

Ἔτσι λοιπὸν ἡ πεῖρα τοῦ γέρου δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ καμμία ὠφέλεια σὲ παιδιὰ ποῦ θὰ γίνουν οἱ ἄνδρες τοῦ μέλλοντος, ἐπειδὴ οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέκτησε τὴν πεῖρα του ἔχουν ἀλλάξει. Μποροῦμεν στὸν Ἄρη νὰ εἴμεθα κουτόμυαλοι, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα κουτοὶ τόσον ὥστε νὰ πιστεύουμε ὅτι αὔριον κάτι τι θὰ εἶναι ὅμοιο μὲ ὅτι εἶναι σήμερα. Ἡμεῖς μανθάνουμε στὰ παιδιά μας στὰ σχολεῖα μας τὰς γενικὰς ἀρχὰς ὅπως ὀνομάζονται. Μὰ παρὰ ἐμπρὸς τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ διδαχθοῦν μόνα τους.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

DORÉE

Διευθυντὴς: **Ν. ΠΛΕΣΣΑΣ**

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 4.

(Πλησίον Ἀνακτόρων)

ΗΕΠΙΔΡΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Κούσουλα ἐν Πειραιεῖ

Ἄξια σημειώσεως εἶνε τὰ ἐν τῷ ὑπὸ Ἰακώβου Ρώτα ἐκδοθέντι ἀπανθίσματι ἐπιστολῶν τοῦ Ἀδαμ. Κοραῆ περὶ τῶν Βυζαντίνων φυγάδων λεγόμενα ἐν σελ. 125 καὶ ἑξῆς· «εἰς τὸν 15ον αἰῶνα, ὅτε εὑρέθη ἡ τυπογραφία καὶ ἤρχισε νὰ κινεῖται πρὸς βελτίωσιν καὶ ἡ Ἰταλία, φαίνεται ἀληθῶς, ὅτι ἔγεινεν ὄχι εὐκαταφρόνητος ἀναλαμπὴ τοῦ χωσμένου πυρός, ἡ ὁποία ἤθελεν ἀνάψῃ ἐξάπαντος τὴν αὐτὴν φλόγα, τὴν ὁποίαν ἀνῆψε καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, ἂν ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἔφθασε νὰ τὴν καταχώσῃ πάλιν. Ταύτην τὴν κίνησιν καὶ ἀναλαμπὴν τὴν μαρτυροῦν οἱ Χρυσολωράδες, οἱ Λασκάρεις, οἱ Γαζῆδες, οἱ Γεμιστοί, οἱ Ἀργυρόπουλοι, οἱ Βησσαρίωνες καὶ ἄλλοι, ὅλοι γεννήματα τῆς αὐτῆς ἑκατονταετηρίδος, καὶ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι ἄξιζαν τὸν Εὐστάθιον (1) ἴσως καὶ τὸν ὑπερέβαλον εἰς τὴν πολυμάθειαν τὸ μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀνανέωσις τῶν φατριῶν Ἀριστοτελικῆς καὶ Πλατωνικῆς. (2) Ὡς τόσον εἶνε τῶν πιθανῶν πιθανώτατον, ὅτι ἡ ἀναλαμπὴ αὕτη ἦτο τόσον σφοδρά, ὥστε ... (σελ. 130) ἡ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν περίοδον εὑρεθεῖσα τυπογραφία, ἐὰν εὑρίσκετο πενῆντα ἔτη ἀρχήτερα, ἡ ἀναλαμπὴ ἤθελε γίνει ἀληθινὴ ἔξαψις· καὶ ἢ ἡ καταστροφὴ τῆς Γραικορωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἐμποδίζετο, ἢ τὸ γένος ἦτο εἰς καταστασιν νὰ κάμῃ εἰς κανὲν ἄλλο μέρος νέον σύστημα καὶ νὰ μὴ παραλυθῇ παντάπασι».

Ὡς ἕκαστος παρατηρεῖ, ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ ἐδόξαζεν ὅτι ἡ κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα παρατηρηθεῖσα ἀναλαμπὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἠδύνατο νὰ προλάβῃ τὴν πτῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ἠδύνατο ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ ἐμφυσήσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὸν Βυζαντιακὸν Ἑλληνισμὸν καὶ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν παντελῆ παράλυσιν αὐτοῦ, ἐὰν καὶ ἡ ἀναγέννησις τῶν κλασσικῶν σπουδῶν καὶ ἡ ἐξεύρεσις τῆς τυπογραφίας συνέπιπτον 50 τοὐλάχιστον ἔτη ἀρχήτερα· περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν διὰ περισσοτέρων τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέδιδεν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ οὗτος, περὶ τῶν ὁποίων οἱ τὴν σήμερον μᾶς λέγουσιν ὅτι «σκοτώνουσι τὸν Ἑλληνικὸν ἐγκέφαλον».

Ἵδρυσις τῶν Πανεπιστημίων κατὰ ἔθνη.

Ἀφοῦ λοιπόν, ὡς εἴδομεν, ἡ Ἰταλία

κατέστη ἡ νέα ἑστία τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν κλασσικῶν σπουδῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 15ου αἰῶνος, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης προσήρχοντο πολυάριθμοι νέοι καὶ ἐφοίτων εἰς τὰς σχολὰς ἔνθα ἐμάνθανον τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ παιδείαν.

Ἔκτοτε ἀπὸ τῶν 1500 καὶ ἑξῆς ἔχομεν πλέον τὴν ἵδρυσιν τῶν διαφόρων τῆς Ἑσπερίας Πανεπιστημίων, ἐν οἷς διεμορφώθησαν βαθμηδὸν μέχρι σήμερον αἱ θεωρητικαὶ ἐπιστῆμαι ἀχθεῖσαι ὡς ὅ σημεῖον τῆς τελειότητος βλέπομεν αὐτάς· ὁ ἑπόμενος δὲ χρονολογικὸς πίναξ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν θέλει πείσῃ πάντα ὅτι καὶ ταῦτα καὶ αἱ ἐν αὐτοῖς διαμορφωθεῖσαι ἐπιστῆμαι εἶνε ἔργα τοῦ κλασσικισμοῦ. Πλὴν τῆς βαθμιαίας τελειοποιήσεως τῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ μεσαιῶνος ἱδρυθέντων Πανεπιστημίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα προαναφέραμεν, καὶ τῶν μεταβολῶν τὰς ὁποίας ταῦτα ἔλαβον ἀναλόγως τῶν περὶ τὰς ἐπιστήμας μεταβληθεισῶν δοξῶν ἱδρύθησαν Πανεπιστήμια.

Γερμανία.— Τῷ 1502 τῆς *Βυρτεμβέργης* θεολογικὸν παιδαγωγικὸν φυτώριον διὰ τὴν διαμαρτυρομένην Εὐρώπην, τῷ 1527 τοῦ *Μαρβούργου* τῆς πατρίδος τοῦ εὐαγγελικοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, τῷ 1539 τῆς *Φραγκφούρτης* προτεστανικόν, τῷ 1544 τὸ τῆς *Καινιξβέργης* ὅπερ κατὰ τὸ 1750 -1800 διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ διδασκάλων σφόδρα ἐπέδρασεν εἰς τὸν πνευματικὸν βίον τῆς Εὐρώπης, τῷ 1558 τὸ τῆς *Ἰένης*, τῷ 1576 τῆς *Ἑλμσταίτης* διακριθὲν διὰ πολλῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν. τῷ 1607 τὸ τῆς *Γεισσένης* καταργηθὲν μετ' ὀλίγον καὶ πάλιν ἀποκατασταθέν, τῷ 1622 τοῦ *Σαλισβούργου* περίφημον διὰ τὴν ἰατρικήν, τῷ 1655 τὸ *Δουϊσβοῦργον*, τῷ 1635 τὸ *Κίελον*, τῷ 1694 τὸ περίφημον ὡς πρὸς τὴν θεολογίαν τῆς *Ἄλλης* καὶ ἀπὸ τοῦ 1700 καὶ ἑξῆς συνέστησαν τὰ τῆς *Βρεσλαυίας*, *Γοττίγγης*, *Ἐρλάγγης* καὶ λοιπά.

Ἑλβετίας καὶ **Ὁλλανδίας.**—Τῷ 1558 τῆς *Γενεύης* διὰ συνεργίας τοῦ Καλβίνου καὶ ὡς θεολογικὸν ἤσκησε μεγάλην ἐπενέργειαν, τῷ 1575 τὸ τοῦ *Λουγδούνου* καὶ τῷ 1636 τὸ τῆς *Οὐτρέχτης*, ἀμφότερα τῆς Ὁλλανδίας μεγάλως συντείναντα εἰς τὸν φιλολογικὸν κλάδον δι' ἐπιφανῶν φιλολόγων ἀνδρῶν· εἰς τὸ τοῦ *Λουγδούνου*, ἐν ᾧ ἀνεδείχθησαν περιφανέστατοι φιλόλογοι, ἐφοίτησε καὶ ὁ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καθηγητὴς Κ. Κόντος σχὼν διδάσκαλον τὸν περίφημον κριτικὸν Κόβητον.

Ἰταλίας.— Τῷ 1565 τὸ τοῦ *Μεδιολάνου* τὸ μόνον λόγον ἄξιον ἕνεκεν τοῦ ἐπικρατήσαντος ἐν αὐτῷ φιλελευθέρου πνεύματος. Ἡ Ἰταλία ἥτις διαρκοῦντος τοῦ μεσαίωνος προήγαγεν εἰς ὕψος τὴν φιλολογίαν καὶ συνέτεινεν εἰς τὴν πρώϊμον τοῦ πνεύματος ἐξέγερσιν μετὰ τοὺς Γαλλικοὺς καὶ Ἱσπανικοὺς πολέμους (1494-1559) τοὺς ἐρημώσαντας τὴν χώραν ἔπαυσε μὲν ἔκτοτε νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν, δὲν ἔμεινεν ὅμως ἐντελῶς στεῖρα ἐν τῇ φιλολογικῇ κινήσει.

Γαλλίας.— Τῷ 1547 τὸ Δουροκόρτορον (Rheims), τῷ 1564 τὸ τῆς Βησοντίωνος (Besançon), τὰ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 16ου αἰῶνος ἱδρυθέντα διελύθησαν πάλιν.

Ἱσπανίας.— Ἡ Ἱσπανία ἀπέκτησε πολλὰ πανεπιστήμια, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὰ τῆς *Σεβίλλης* καὶ Γρανάδας διετηρήθησαν ἱδρυθέντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος.

Ἀγγλίας.— Αὕτη διετήρησεν ὁλοσχερῶς τὰς διατάξεις τοῦ μεσαίωνος ἐπὶ τῶν πανεπιστημίων *Ὀξωνίας* καὶ *Καταβριγίας*, περὶ ὧν εἴπομεν, ἱδρύθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ 1580, τῆς Ἐλισσάβετ καὶ ἐντεῦθεν τὰ τοῦ *Ἐδιμβούργου*, *Δουβλίνου* κ.λ.π. Καὶ τέλος ἡ *Σουηδία* τῷ μὲν 1640 ἵδρυσε τὸ τῆς Φιλλανδίας πανεπιστήμιον *Ἄβον*, τῷ δὲ 1666 κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ τῆς *Ὑψάλης* διωργάνωσε καὶ τὸ *Λοῦνδον*.

Ἀκαδήμειαι. Πρωΐμως ληφθείσης προνοίας περὶ τῆς διαδόσεως τῶν ἐπιστημῶν διὰ διδασκαλίας καὶ περὶ ἐπεκτάσεως αὐτῶν προήχθησαν καὶ αἱ Ἀκαδήμειαι οὐσιωδῶς κατ' ἀρχὰς δι' ἑταιρειῶν ἃς ἀπετέλουν ἄνδρες ἐμπνεόμενοι ὑπὸ φιλολογικοῦ ζήλου· καὶ αἱ ἑταιρεῖαι αὗται ὡς καὶ τὰ Πανεπιστήμια ἔλαβον τὴν ἀρχὴν ἐν Ἰταλίᾳ ἐξ ὧν προέκυψαν βραδύτερον αἱ ἐπιστημονικαὶ Ἀκαδήμειαι προοριζόμεναι εἰς ἐρεύνας τὸ μὲν γλωσσικάς, τὸ δὲ καὶ ἐπιστημονικάς.

Τοιαῦται ἦσαν ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ πρῶτον ἱδρυθεῖσα τῷ 1582 καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν, ρύθμισιν καὶ προαγωγὴν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, ἡ ἐν Μαδρίτῃ ὑπὸ Φιλίππου τοῦ 5ου κυρωθεῖσα τῷ 1715, ἡ ἐν Παρισίοις τῷ 1635 ὑπὸ Richelieu ἱδρυθεῖσα καὶ ἀποβᾶσα τὸ ἀνώτατον οὕτως εἰπεῖν δικαστήριον τῆς Γλώσσης τῶν Γάλλων καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Κολβέρτου τῷ 1663 συσταθεῖσα ὁμοίως ἐν Παρισίοις Ἀκαδήμεια τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἐν ἔτει 1700 κατὰ σχέδιον τοῦ περιφήμου φιλοσόφου Λειβνετίου ὁ τῆς Πρωσσίας Βασιλεὺς Φρειδερῖκος Α'. ἀνήγειρε τὴν Ἀκαδήμειαν τῶν ἐπιστημῶν τοῦ Βερολίνου, εἰς ἣν προσετέθησαν τῷ μὲν 1750 ἡ ἑταιρεία τῶν ἐπιστημῶν τῆς Γοττίγγης καὶ τῷ 1759 ἡ Βαυαρικὴ Ἀκαδήμεια τοῦ Μονάχου. Ἐν ἔτει δὲ 1662 ἱδρύθη ἡ ἐν Λονδίνῳ ἑταιρεία τῶν ἐπιστημῶν, ἥτις ὀργανοθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Βάκωνος προήγαγε τὴν μαθηματικὴν καὶ φυσικὴν ἐπιστήμην.

Ἡ ἐκτεθεῖσα περίληψις κατὰ χρονολογικὴν διαδοχὴν τῆς ἱδρύσεως κατὰ χώρας τῶν ἀξιολογωτέρων πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημειῶν τίνα πλέον δὲν πείθει ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἔλαβεν ἔξαρσιν ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν χρόνον τῆν ἐνάρξεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν κλασσικῶν σπουδῶν, ἐν Ἰταλίᾳ, ὁπόθεν διὰ τῶν ἐν ταῖς Σχολαῖς αὐτῆς σπουδασάντων ἐκινήθη ὁ ζῆλος καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Εὐρώπης χώρας; τίς πλέον δὲν διαβλέπει ὅτι τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας οἱ θεμέλιοι λίθοι κατετέθησαν ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας τῆς ἐνδόξου φιλολογίας κατὰ τὰ τέλη τοῦ μεσαίωνος; Ἀλλὰ περὶ τούτου βραδύτερον.

(Ἀκολουθεῖ)

---

(1) Πρόκειται περὶ τοῦ Εὐσταθίου τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὃν σφόδρα τιμᾷ ὁ θοίδιμος ἀνὴρ καὶ περὶ οὗ ἀλλαχοῦ λέγει· «ὁ σοφὸς καὶ χρήσιμος οὗτος ἱεράρχης, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ γένος, ὅταν ἀναλάβῃ, χρεωστεῖ νὰ ἀνεγείρῃ εἰκόνας, κατεγίνετο εἰς τὸ νὰ ἐξηγῇ τὸν ἀρχηγὸν καὶ γενάρχην τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, τὸν Ὅμηρον». Ὁ Εὐστάθιος εἶνε ὁ γράψας τὰς εἰς Ὅμηρον παρεκβολὰς καὶ ὁ ὑπερασπίσας τὸ ποίμνιόν του καὶ ἀνακουφίσας αὐτὸ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ Νορμανδῶν (1185 μ. χ.).

(2) Ταῦτα λέγει, διότι ἐκ τῶν εἰς Ἰταλίαν καταφυγόντων οἱ μὲν ἦσαν ὀπαδοὶ τῆς Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας, οἱ δὲ τῆς Πλατωνικῆς.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

—Ποίαν ἰδέαν ἔχετε διὰ τὸ τελευταῖον μου Χριστουγεννιάτικο διήγημα; ἠρώτησεν ὁ συγγραφεύς.

—Μοῦ φαίνεται καλὰ θὰ κάμετε νὰ εἶνε αὐτὸ τὸ τελευταῖον! τοῦ ἀπήντησεν ὁ φίλος του.

—

Εἰς Ἀγγλικὸν δικαστήριον.—Εἰς δίκην παραβάσεως ὑποσχέσεως γάμου.

—Λοιπόν, κατηγορούμενε, λέγετε ὅτι εἴχετε πάθει προσωρινῶς τὰς φρένας ὅταν ὑπεσχέθητε γάμον εἰς τὴν ἐνάγουσαν; Πῶς εἰμπορεῖτε νὰ τὸ ἀποδείξητε;

Ὁ κατηγορούμενος.—Δύναμαι κ. δικαστὰ νὰ τὸ ἀποδείξω ἐὰν ὑποχρεώσητε τὴν ἐνάγουσαν νὰ σηκώσῃ τὸ βέλο της οὕτως ὥστε νὰ ἴδῃ τὸ δικαστήριον τὸ πρόσωπόν της!

—

Ὁ πατὴρ. *Ὁ νέος Πίπης θὰ μοῦ ζητήσῃ γλήγορα τὴν χεῖρα σου.*

Κόρη. *Καὶ πῶς τὸ γνωρίζετε;*

Πατήρ. *Μανθάνω ὅτι ζητεῖ πληροφορίας διὰ τὴν οἰκονομικήν μου κατάστασιν!.*

—

Ἠκούσθη τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

—Εἶσαι δυνατὴ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἀγαπητή μου; Ἠρώτησεν ὁ κ. **Νεραντζᾶς** *τὴν γυναῖκα του.*

—Ἤμην ἡ καλλιτέρα εἰς τὰ μαθηματικὰ εἰς τὴν τάξιν ἀπήντησεν ἡ κυρία Νεραντζᾶ μὲ τόνον θριάμβου εἰς τὴν φωνήν.

—Λοιπὸν νὰ μοῦ λύσῃς τότε ἓν πρόβλημα.

—Εἰπέ το!

—Πῶς δύναμαι ν' ἀγοράσω δῶρα πρωτοχρονιάτικα ἀξίας 250 δρ. μὲ 90 δρ. στὸ χέρι καὶ χωρὶς πίστωσιν;

—

Ὁ ἄνδρας (*σοβαρῶς*). *Μία ἰατρικὴ ἐξοχότης εἶπεν ὅτι θανατηφόρα μικρόβια ὑπάρχουν εἰς τὰ χαρτονομίσματα τῆς Τραπέζης καὶ ὅτι πολλαὶ ἀσθένειαι ἰδίως ἡ βλογιά, μεταδίδονται δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου.*

Ἡ γυναῖκα. *Θεὸς φυλάξῃ! Δῶσε μου γλήγορα ὅτι ἔχεις. Ξέρεις ὅτι... μπολιάσθηκα!*

—

Ἕνας φίλος εἶχε γράψει εἰς τὸν διάσημον Ἄγγλον χιουμοριστὴν Μάρη Τουαὶν ζητῶν τὴν γνώμην του ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε ἀπάντησιν. Ἀφοῦ ἐπερίμενε ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ξαναγράφει. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τίποτε. Τοῦ γράφει λοιπὸν καὶ τρίτην ἐπιστολὴν καὶ μέσα εἰς αὐτὴν ἐσωκλείει φύλλον χάρτου καὶ ἓν γραμματόσημον. Μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου ἐλάμβανε ταχυδρομικὸν δελτάριον ἔχον οὕτω:

— Τὸ χαρτὶ καὶ τὸ γραμματόσημον ἐλήφθησαν. Στείλατε καὶ τὸν φάκελλον!

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἰς τὸ Κατάστημα αὐτῆς τὴν 31 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1908 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π. μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἧς ἀντικείμενα ἔσονται:

1) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1907.

2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1907.

3) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ὑποβληθησομένου ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1907 καὶ προσδιορισμὸς τοῦ διανεμητέου μερίσματος.

4) Ἐπικύρωσις ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γενομένης ἐκλογῆς ὡς Συμβούλων τῶν κ. κ. Δ. Ἡλιοπούλου καὶ Δ. Εὐγενίδου.

5) Ἀντικατάστασις τεσσάρων Συμβούλων, τῶν ὁποίων λήγει ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ τέλος.

6) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ παραπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς Τραπέζης διὰ τὸ ἔτος 1908.

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 85 τοῦ Καταστατικοῦ πᾶς κύριος πεντήκοντα Μετοχῶν δύναται νὰ παραστῇ μετὰ δικαιώματος ψήφου εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ κυριότης διὰ τὰς ἀνωνύμους Μετοχὰς ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως καταθέσεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς· ὡσαύτως παρ' οἱαδήποτε ἄλλῃ ἀνεγνωρισμένῃ ἐν Ἀθήναις Τραπέζῃ, ἐν Παρισίοις δὲ παρὰ τῇ Banque de l' Union Parisienne (rue Chauchat, 7)

Αἱ ἀποδείξεις τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων καὶ τὰ πληρεξούσια ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης (Τμῆμα Τίτλων) τὸ βραδύτερον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἄνω ὁρισθείσης διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ δὲ τούτων θέλει παραδίδεσθαι τοῖς κ. κ. Μετόχοις ἀπόδειξις, ἥτις καὶ χρησιμεύει ὡς εἰσιτήριον εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1908.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου

Στέφ. Φραγκιάδης

(Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν παραγγελίαν ἐν ἡμερίδων).

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ τελετὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς ἐτελέσθη μετὰ τῆς συνήθους τυπικῆς ἐπισημότητος. Τὴν 10ην π.μ. ἐψάλη ἐν τῇ Μητροπόλει ἡ δοξολογία παρισταμένης τῆς Βασ. Οἰκογενείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων. Κόσμος πολὺ ὀλίγος διὰ τὸ ἐπικρατοῦν δριμὺ ψῦχος μολονότι ἡ ἡμέρα ἦτο αἰθρία. Ἡ στρατ. παράταξις πενιχρά· ἀλλὰ τὸ βάδισμα καὶ τὸ παράστημα τῶν ἀνδρῶν ἀρρενωπὸν καὶ εὐσταλές. Παρετηρήθη ἐν τούτοις ὅτι πολλοὶ ἄνδρες καὶ ἀξιωματικοὶ ἀκόμη ἐβάδιζον μὲ τὴν κεφαλὴν ὄχι ἀτενίζουσαν κατ' εὐθεῖαν ἐμπρὸς ἀλλὰ νεύουσαν κατὰ γῆς. Τὸ τοιοῦτον ἐπροξένει δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Οἱ ἄνδρες δὲν ἔφερον τὰς χλαίνας των ἢ μᾶλλον τὰς ἔφερον ἐπ' ὤμου μὲν ἀλλὰ τιλυγμένας γύρω εἰς τὸν σάκκον! Καὶ ὅμως τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν τὸ πολὺ 4—5° ἄνωθεν τοῦ μηδενός! Διατί ἡ τόση πρόνοια διὰ τὴν ὑγείαν τῶν στρατιωτῶν κ. Φρούραρχε; Παρετηρήθη ὅτι ἡ Σημαία τοῦ Α'. Συντάγματος ἡ ὁποία ἐφέρετο ἀναπεπταμένη εἶχε μεγάλην κυκλικὴν ὀπὴν εἰς τὰς κυανὰς γραμμάς. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησεν εἰς τ' ἀνάκτορα ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὸ χειροφίλημα τὴν νύκτα δὲ τῆς 2ας Ἰανουαρίου διεξήχθη ὁ ἀνακτορικὸς χορός.

★ Τὸ χαρτοπαίγνιον *ἔδωκε καὶ ἔπῆρε* πράγματι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἰδίως εἰς τὰς Λέσχας ὠφέλησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δημόσια κέντρα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ὅπου δὲν ἐπρόφθανεν τὸ ἄλλως ὄχι πολὺ ὀξυδερκὲς μάτι τῆς ἀστυνομίας ἡ πασέτα ἐδοξάσθη μὲ τὸ παραπάνω Δυστυχῶς εἴχαμεν καὶ ἐν θῦμα τῆς χαρτοπαιξίας, τὸν διὰ μαχαίρας φόνον τοῦ ράπτου Τσακπινέλη ὑπὸ τοῦ ἀέργου Κρητικοῦ ἔξωθεν τῶν ἁγίων Θεοδώρων διὰ χαρτοπαικτικὴν διαφοράν Ὁ φονευθεὶς νέος 25 ἐτῶν ἀφῆκεν πανέρημον γραῖαν μητέρα καὶ μίαν ἀδελφήν.

★ Ἡ κίνησις τῆς παραμονῆς τῆς πρωτοχρονιᾶς ζωηροτάτη καὶ θορυβωδεστάτη διὰ τὸ ἄπειρον πλῆθος τοῦ κόσμου, φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρξεν πολὺ ἱκανοποιητικὴ ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν. Εὐτυχέστερα φαίνεται ὑπῆρξαν τὰ ζαχαροπλαστεῖα.

★ Καὶ μία ἀπροσδόκητος Σουλτανικὴ εἴδησις. Ὁ Σουλτᾶνος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Μπαιραμίου ἀπένειμεν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸ παράσημον τοῦ Ἰφτικάτ, ἀδαμαντοκόλλητον, ὅπερ εἶναι τὸ ἀνώτερον τῶν τουρκικῶν παρασήμων. Ὁ Παναγιώτατος ὅμως ἠρνήθη νὰ τὸ δεχθῇ λόγῳ τοῦ διωγμοῦ ὃν ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

★ Θραυσθέντων τῶν πάγων τῆς λίμνης τῆς Βουλόνης ἐν Παρισίοις πολλοὶ ἐκ τῶν παγοδρομούντων ἐπνίγησαν.

★ Ἄλλη φοβερωτέρα καταστροφὴ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Γενομένης ἐκρήξεως ἐν ὥρᾳ παραστάσεως τοῦ κινηματογράφου τῆς πόλεως Βόγερ-Τάουν τῆς Πενσυλβανίας ἐφονεύθησαν 200 ἐκ τῶν θεατῶν, τὰ πλεῖστα παιδία. Ἐξετάφησαν μέχρι τῆς προχθὲς 176 πτώματα. Αἱ λεπτομέρειαι εἶναι σπαρακτικαί.

★ Κατηρτίσθη Β. Διάταγμα δι' οὗ διορίζονται μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου οἱ ἀντιπλοίαρχοι κ. Ι. Δαμιανὸς καὶ Π. Γκίνης, καὶ οἱ ὑποπλοίαρχοι κ. Γ. Κακουλίδης, Δ. Δημόπουλος καὶ Διον. Λάμπρος.

★ Οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐωτερικῶν διαψεύδουσι τὸ δημοσιευθὲν ὅτι ὁ Αὐστριακὸς στρατηγὸς Γκίμπλιγκερ διεμαρτυρήθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν πρεσβείαν διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

★ Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο ἐν τῷ Ζαπείῳ ἡ τελευταία κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ στόλου τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐξήχθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ κερδίζοντες τ' ἀντίστοιχα ποσά.

295,438	κερδίζων	δραχμὰς	100,000
890,245	»	»	25,000
406,159	»	»	10,000
250,567			
224,141	»	» ἀνὰ	5,000
699,029			
188,130			
816,474			
735,560	»	» ἀνὰ	1,000
202,954			
579,300			

Ἐξήχθησαν κατόπιν 400 ἀριθμοὶ οἱ κερδίζοντες ἀνὰ 100 δρ. καὶ 578 κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 50. Ὁ Α'. ἀριθμὸς εἶχε μείνῃ ἀπώλητος καὶ συνεπῶς τὸ κέρδος ἔμεινεν ὑπὲρ τοῦ Ἐθν. Στόλου. Τὸν Β'. ἀριθμὸν ἐκέρδισεν εἰς γεωργὸς ἐκ Δαυλείας τῆς Λεβαδείας Κουρέντης ὀνόματι ἐργαζόμενος εἰς τὸν σιδηρόδρομον Λαρίσσης καὶ τὸν Γ'. ὁ ἐν Σκιάθῳ ὑποδηματοποιὸς Ἀν Τάσσας. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ὑπηρεσίας τὰ καθαρὰ κέρδη τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς 700,000 δρ. ἀφαιρουμένων τῶν 300 χιλ. δρ. τῶν δοθεισῶν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

★ Εἰς τὴν Κων)πολιν τέσσαρα νέα χολερικὰ κρούσματα ἐξ ὧν τὸ ἓν ἐπὶ Ἕλληνος ναύτου ἐμπορικοῦ πλοίου. Τὸ Ἰατροσυνέδριον ηὔξησεν τὴν κάθαρσιν εἰς τετραήμερον ἀπὸ 48ωρον.

★ Εἰς τὸ Μοναστήριον ἐκαρατομήθη ὁ διαβόη-

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
20 0/0 ΕΚΠΤΩΣΙΣ 20 0/0
ΣΤΟΥ Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ
Ἀριθ. 4.—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—Ἀριθ. 4.
(Μεγάλη οἰκία Στρατηγοῦ Σμολένσκη)

Ἐνδυμασίαι	ἀπὸ	δραχ.	65
Ἀδιάβροχα MAK FERLAN	»	»	32
» μπέρτες ἀξιωματικῶν	»	»	55
» διὰ Ναυτικοὺς	»	»	55
» ἐπανωφόρια λούσου	»	»	38
» ἀξιωματικῶν ναυτικοῦ	»	»	45
Μπέρτες διὰ μαθητὰς	»	»	22
Παλτὰ δι' ὅλον τὸν κόσμον	»	»	40
Κασμίρια Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ μὲ τὸν πῆχυν	»	»	8.50

Ἐσχάτως παρελήφθησαν ὑφάσματα Μαῦρα διὰ Φράκ, Σμόκεν, Ρενδικότες καὶ Ζακέτες.

τος Βούλγαρος κομιτατζῆς Στογιὰν Νάντε ὁ ὁποῖος εἶχεν δολοφονήσῃ 3 τούρκους στρατιώτας καὶ 15 ὁμογενεῖς.

★ Εἰς τὸ Βερολῖνον κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθολικῆς ψηφοφορίας συνεκροτήθησαν μεγάλαι καὶ ταραχώδεις διαδηλώσεις τῶν σοσιαλιστῶν, διελύθησαν δὲ διὰ τῆς βίας ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Οἱ τραυματίαι εἶναι πολυάριθμοι. Ὁ ἐρεθισμὸς ἐξαπλοῦται καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν.

★ Τὰ πληρώματα τοῦ μεγάλου Ἀμερικανικοῦ στόλου τοῦ πλέοντος εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν, ἀποβιβασθέντα εἰς Παρσαμπόκα τῆς Βραζιλίας παρεξετράπησαν εἰς ἀληθῆ ὄργια. λεηλατήσαντα καταστήματα καὶ ἐπιτεθέντα κατὰ γυναικῶν.

★ Ὁ κελευστὴς τοῦ «Ἀλφειοῦ» Παγώνης ὁ ὁποῖος εἶχε τραυματισθῇ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ὀβίδος ἀπέθανεν ἐν μέσῳ φρικτῶν ἀλγηδόνων. Διεξάγεται ἀνάκρισις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἐκρήξεως καὶ τῶν ὑπευθύνων ταύτης, διότι φαίνεται ὅτι δὲν ἔπταιεν μόνον ὁ ἄτυχὴς κελευστὴς ὁ ὁποῖος ἀφίνει γυναῖκα καὶ 3 ἀνήλικα ὀρφανά.

★ Βεβαιοῦται ὅτι συμμορία ἀπὸ Βουλγαρικὰ τέρατα ἦτο ἡ εἰσβαλοῦσα εἰς τὰ Μακεδονικὰ χωρία Δράγο καὶ Κλάρεσι καὶ ἀποκεφαλίσασα 24 ἐν ὅλῳ ἄτομα ἐξ ὧν πλεῖστα γυναῖκες καὶ παιδία καὶ πυρπολήσασα 5 οἰκίας.

★ Ἡ εἰς τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις 48ωρος κάθαρσις ἠλαττώθη εἰς 24ωρον τοιαύτην.

★ Συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐνταῦθα 2 Ρουμοῦνοι καὶ εἰς Ἕλλην παραχαράκται Ρουμουνικῶν χαρτονομισμάτων.

★ Ὁ ἀπὸ τὸ Κρούσοβον τῆς Μακεδονίας ἐργάτης Ἀναστάσιος Ι. Τάχος ἕνεκεν οἰκονομικῶν στενοχωριῶν ηὐτοκτόνησεν τὴν Πέμπτην ριφθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἀνατολικῶν ἐπάλξεων τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τοὺς βράχους τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου καὶ οἰκτρῶς διεμελίσθη.

★ Ζωηρῶς σχολιάζεται ἡ εἴδησις ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸν ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως προταθέντα διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις θέσιν τοῦ πολιτικοῦ πράκτορός της τὸν γνωστὸν ὡς ἀναμιχθέντα ἐνεργῶς εἰς τὰ τῶν συμμοριῶν τῶν κομιτατζήδων Ριζώφ, ἀνοφερόμενον καὶ ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ τῆς Ἀγγλίας ὡς ἀρχηγὸν τῆς προπαγάνδας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ὄχι πλέον διὰ φιλειρηνικῆς ἀλλὰ διὰ βιαίας καὶ αἱματηρᾶς δράσεως.

★ Ἡ πολιτικὴ κωμωδία ἐξακολουθεῖ ἀκόμη! Τὸ μόνον νεώτερον εἶνε ὅτι ὁ κ. Σιμόπουλος εἶνε καλλίτερα εἰς τὴν ὑγείαν του! Τὰ πάντα ἐν τούτοις δεικνύουν ὅτι οὔτε ὁ κ. Σιμόπουλος οὔτε ἡ Κυβέρνησις στέκονται πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν των καὶ ὅτι πιθανώτατον νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ γενικῆς ὑπουργικῆς κρίσεως.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἀληθῶς εἶνε ἀκατανόητος ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο σκανδαλίζουσα ἡ στάσις τοῦ τε Σεβ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ Σεβ. Κορινθίας εἰς τὸ ἐκραγὲν ἐν τῇ Κοινότητι Στομίου Ἐκκλησιαστικὸν σκάνδαλον. Τὰ Χριστούγεννα οἱ κάτοικοι δὲν ἐλειτουργήθησαν. Οὔτε τὴν 1ην τοῦ Ἔτους. Οὔτε σήμερον τὰ Φῶτα! Καὶ αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἡ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένη ἐκκλησία των θὰ εἶνε ἀκόμη κλειστή! Ὠθεῖτε λοιπὸν μὲ τὰ σωστά σας ὦ Σεβασμιώτατοι τοὺς 700 ὀρθοδόξους τοῦ Στομίου ν' ἀλλαξοπιστήσουν; Τοὺς σπρώχνετε λοιπὸν σοβαρῶς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἑτοίμου νὰ ἐπιπέσῃ Παπισμοῦ; Διότι ποία ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Κορυνθίας εἰς τὰς τόσας διαμαρτυρίας τῆς Κοινότητος; Νὰ στείλῃ ἔγγραφον εἰς τὸν ἀνίερον καὶ καθῃρημένον ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἱερέα νὰ μένῃ ἥσυχος εἰς τὴν θέσιν του! Καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑβρίζων καὶ ἐμπαίζων τοὺς κατοίκους! Τὸ σκάνδαλον ἀληθῶς εἶνε πρωτάκουστον καὶ ἐγκυμονεῖ τρικυμίαν ἡ ὁποία βεβαίως θὰ ἐκσπάσῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν προκαλούντων αὐτήν. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι δεικνύουν ἀληθῶς ὑπομονὴν πλέον ἢ Ἰώβειον καὶ ἐν τῇ ἀπογνώσει των δέχονται νὰ μισθοδοτοῦν τὸν ἔκπτωτον ἱερέα τὸν σημερινόν, ὃν οὐδὲ ζωγραφιστὸν θέλουν νὰ ἴδουν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἱερουργῇ αὐτός, ἀλλὰ νὰ εἶνε ἕνας ἀργόμισθος, νὰ σταλῇ δὲ ἄλλος ἱερεὺς ὁ ὁποῖος νὰ ἐκτελῇ τὰ πνευματικὰ καθήκοντα εἰς τὴν Κοινότητα. Τί λύσις καλλιτέρα καὶ χριστιανικωτέρα ἠδύνατο νὰ δοθῇ; Ἀλλὰ διατί καὶ αὐτὴν ἀποκρούουν οἱ ὑπεύθυνοι ἐκκλησιαστ. ἄρχοντες ἐν Κορινθίᾳ καὶ Ἀθήναις;

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Μετὰ χαρᾶς, ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας τελεσθέντας γάμους τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τοῦ καλλίστου νέου κ. Ἀριστομένους Παναγοπούλου μετὰ κόρης ἁβρᾶς καὶ διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένης τῆς δεσποινίδος Κατίνας Π. Χαλκιοπούλου. Συγχαίρομεν θερμῶς εὐχόμενοι πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

Χαίροντες ἀγγέλλομεν τοὺς τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην τελεσθέντας γάμους τοῦ καλλίστου νέου κ. Ἰωάννου Μαρουδῆ συμβολαιογράφου μετὰ σεμνῆς καὶ διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης κόρης τῆς δεσποινίδος Ἀδαμαντίας Πεπεμούντα. Παράνυμφοι ἦσαν ὁ ἀδελφὸς τῆς νύμφης κ. Εὐάγγελος Κ. Πεπεμούντας ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ ὁ θεῖος τοῦ γαμβροῦ κ. Γεώργιος Καρμπολᾶς. Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Ο ΓΡΙΦΟΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ

Θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν. Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20ῆς τρέχ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας παρισταμένου δὲ τοῦ ἄνθους τῆς Πειραϊκῆς κοινωνίας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μεγ. Ζυθοπωλείου καὶ τῆς Λέσχης Βρυώνη. Τοῦ πλούτου καὶ τῆς πολυτελείας τῶν δύο τούτων Παρισινῶν ὄντως κέντρων ἡ περιγραφὴ ἀποβαίνει ἀληθῶς δύσκολος, καὶ τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ γραφῇ εἶνε ὅτι χάρις εἰς τὸν ῥέκτην καὶ φιλοπρόοδον κ. Ἰωάννην Βρυώνην, ὁ Πειραιεὺς ἀπέκτησε Ζυθοπωλεῖον καὶ Λέσχην ἀμφότερα κατὰ τὰ ὑποδείγματα ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειαν πρὸς τὰ τοιούτου εἴδους Εὐρωπαϊκὰ κέντρα, ἅτινα ὁ διορατικὸς τοῦ κ. Βρυώνη ὀφθαλμὸς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀντελήφθη. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐγκαινίων ἔρευσε ἄφθονος ὁ καμπανίτης καὶ ὁ ἀφρόεις τοῦ Κλωναρίδου Ζῦθος, ἐν' ᾧ ἀφ' ἑτέρου τελεία ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ὀρχήστρα ἀνακρούουσα ὡραῖα τεμάχια προέδιδε μεγαλητέραν ζωηρότητα εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ ὁποία ἐξωραΐζετο ὑπὸ ἐπιλέκτων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὡραίου φύλου τῆς γειτονοῦς πόλεως ἐν αἷς διεκρίνοντο αἱ κ. κ. Βρυώνη, Τσαούση, Μερκούρη, Περδικάρη, Σιμοπούλου, Μέσχου, Σαχτούρη κλπ. καὶ αἱ Δδες Κατίνα Βρυώνη, Σιμοπούλου, Ἀναστασία Βρυώνη, Ἀθανασιάδου, Ἀντιγόνη Βρυώνη, Σαχτούρη Γεωργιάδου καὶ πλεῖσται ἄλλαι χαριτωμέναι κυρίαι καὶ δεσποινίδες τελειώνομεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς μὲ τὰς καλλιτέρας εὐχάς μας διὰ τὰ νέα ταῦτα λαμπρὰ κέντρα τοῦ Πειραιῶς Τζ.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΝ ΚΑΙΡΩ:
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ΡΑΠΤΗ
LeCAIRE Boulevard Abdoul-Aziz
Haret el Tawachy No 21

ΜΕΓΑΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΒΒΑ
Rue Port-Est No 2 Alexandrie

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν Δραχ. 15.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
4 1/4 %

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ.
ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & Σια

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι τὸ κοινὸν σπίρτο τοῦ καμινέτου χρωματισμένον καὶ βαθμῶν 75ο—80ο ὡς οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος βαθμῶν 95ο—96, γνωρίζομεν τοῖς κ. κ. καταναλωταῖς κάτωθι τὰ ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένα ἡμῶν Πρατήρια καὶ ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτου τὴν προσοχήν των, καθότι ἐκτὸς ὅτι τὸ ἄνω οἰνόπνευμα δὲν ἀποδίδει τὸ λαμπρὸν τοῦ ἐκ σταφίδος οἰνοπνεύματος φῶς, καταστρέφει ΤΕΛΕΙΩΣ καὶ τοὺς μηχανισμούς:

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου καὶ Ἀνθ. Γαζῆ Κεντρικὴ Ἀποθήκη
» *Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους Νεάπολις*
» *Κυνοσάργους παραπλεύρως παραρτήματος Ταχυδρομείου Κολωνάκι.*
» *Κολωνοῦ καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Μεταξουργεῖον.*
» *Χαλκοκονδύλη ἀρ. 30 Σταθμὸς Λαυρίου.*
» *Κυδαθηναίων 17 ἔναντι Σωτῆρος Πλάκα.*
» *Ἑρμοῦ Μοναστηράκι ἀρ. 36.*
» *Πειραιῶς (11 ;).*
» *Πλατεῖα Ἐξαρχείων Δημ. Μητσόπουλος*
» *Πατησίων Ἅγιον Λουκᾶν.*

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

4 δραχμαὶ *ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις*
1 δραχ *ἕκαστον γραμμάτ. ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.*

ΔΡΑΧ. **900,000** ΚΕΡΔΗ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα κέρδη	ἐξ	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐξ	25.000	ἐξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐκ	10.000	ἐκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη . .	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη . .	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη . .	ἐξ	100	ἐξ	164,400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη . .	ἐκ	50	ἐξ	115,600	Δραχμῶν
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.				900,000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον** 300,000 τετραδράχμων γραμματίων, ὑπ' ἀριθ. 1— 300,000. **Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι **μονόδραχμα** γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Τύποις Καταστημάτων Κωνσταντινίδου.